

नाही ॥१००॥ स्वकर्मके लियां फळ काये ॥ चित्ताचामळमा
त्रे जाये ॥ भक्तभजनें निर्मल आहे ॥ बाधुन ल्हाये स्वकर्म ॥१०१॥
॥ येवं कर्माची नोदना ॥ मद्रक्तां सिनाही जाणा ॥ करितां श्रवण
कीर्तना ॥ कर्मबंधना कलती ॥१०२॥ ऐसिया जिज्ञासु श्रव
स्थसि ॥ कर्मबाधानाही त्यासि ॥ मुख्यता त्पर्य ब्रह्मज्ञानासि
दिचि उद्दवासि सांगत ॥३॥ श्लोक ॥ येनानभीक्षुंसेवेतनि
रमान्मत्परकचिदु ॥ मदभिद्वंगुं शंभं मुपासीतमदात्म
कं ॥५॥ टिका ॥ लो ॥ त्वा उपर मु ॥ अहिंसा सत्यादि
धर्मु ॥ आचरावा श्र ॥ त ॥ बाधुने म श्र विरोध ॥१०४॥

आवरतां अहिंसा स... सि॥ तव तव दसा उजले के
 सी॥ अती प्रीती गुरु भ... सा॥ अहर्निशी गुरु चिन्ती ॥१०५॥
 सद्गुरु वीण ब्रह्म ज्ञान॥ सर्वथान के जाण॥ उपनिशदाधिपि
 जाण॥ परमनिर्वाण साधक॥ ६॥ डोळ्यां देखण चिन्ता हे॥ त्या
 सिसूर्य नसतां साहे॥ सिद्धपदार्थ दिखोन लाहे॥ स्तब्ध राहे
 आंधारी॥ ७॥ नावतरी ना चार॥ माजिबेस लेथोर थोर॥ प
 रितारके श्रीए पैल पार॥ समर्थ नर न पावती॥ ८॥ पर्जन्ये भू
 मी मारवा आली॥ बीज कणगी ये भरली॥ परिज्ञाते नपेर
 एनाही के ली॥ तव पिका चिबो लिपो चटा॥ ९॥ रत्न सांप ॥१२॥

डले अविचि ते॥ परिखरे रवोटे संशयो तेथे॥ रत्न पार रवी क
 री मोलाते॥ अतिथल त्या तें मग करी॥ १०॥ ते से निज स्वक
 प आहते अघा सद्गुरु चे निहाते॥ खरे कफु नियां ज्ञाते॥
 निज सुखाते पावले॥ ११॥ साधक ध्यानि जज्ञान॥ करितां स
 द्गुरुचे सेवन॥ निवाले संत जन॥ आनंद घन सद्गुरु॥ १२॥
 लुणसि साधने के लि अनेक॥ ते से सद्गुरु ही साधन
 एक॥ लणता मुमुक्षु जाला मुर्वी॥ निजा जसु खबुडाले
 ॥१३॥ सद्गुरु के ल... धन॥ त्या हो निपर ते साध

प्राण **११३** **॥** नागवलाजाण सर्वत्वे **॥ १४ ॥**
 जोचित्सुखेंसदा सपन्न **॥** विदुपें ज्यासि समाधान **॥** तोचि न्मा
 न्होंनिभिन्न **॥** नकें जाण सर्वथा **॥ १५ ॥** लवण सागरी रिघा
 लें **॥** तेकाचिते समुद्रजाले **॥** दीपें वणवयासि आलंगिलें **॥** व
 णवाचि जालें तेतेज **॥ १६ ॥** एवंचिद्रुपाचें ज्यासि ज्ञान **॥** तोचि
 द्रुपसत्यपूर्ण **॥** गुरुब्रह्म अभिन्ने जाण **॥** यदर्थिप्रमाण उ
 पनिशदे **॥ १७ ॥** होंकां घृताची पुतलि **॥** नकूं तां घृतपणा
 वेगलि **॥** घृतरूपं कृपा आलि **॥** तैसी मुर्तिजालि सद्गुरुची
१८ ॥ तोचि तसुखाचा पुतला **॥** तोसचिदानंदाचा गोल

॥ प्रत्यक्षदेखावया डोलां **॥** धरिला लिला विग्रहो **॥ १९ ॥**
 त्याचि होंवावया भेटि **॥** पाहि जती भाग्या आकोटि **॥** हिल
 लें वरीदिसे दिठी **॥** तैसि गोठी त्या नाहो **॥ २० ॥** सद्गुरुजे उती
 वास पाहो **॥** ते उती सुखाची सृष्टि होये **॥** तो लले तैथें रोह
॥ बोध स्वयें स्वानंद **॥ २१ ॥** त्या सद्गुरुचे देखिल्या पाये **॥** ता
 हान भुकेता काल जाये **॥** कल्पना उपजोचि नलाहे **॥**
 निजसुख आहो गुरुवरणी **॥ २२ ॥** त्या सद्गुरुचे लक्षण **॥**
 सांगनां शब्द **॥** जोसना तन ब्रह्मपूर्ण **॥** उ

भा० ए०
॥१४॥

एखु एखानाहू॥ लीयेकि स्फुर्ति॥ त्याकिसर्वा
थिदिसेशंगति॥ शं॥ उंपपती॥ प्रमाणनिश्चितीरिघेना
॥२४॥ येसिसद्गु॥ चीस्थिति॥ अद्कोनिशिष्याआचिती
॥ वाढलीअतीदीती॥ गुरुभक्ति लागोनी॥ २५॥ यालागिगुरु
गनेशणा॥ असंतघेउनेदीअंतःकरण॥ अठलीपाहुर
विचक्षण गुरुलक्षणलक्षिता॥ २६॥ कैतोस्वामिदेखेनमे
सा॥ कैमाझाफिदेलफांसा॥ कैउपरमहोईलमानसा॥ स
द्गुरुकारणेंपिसातोजात्ता॥ २७॥ आयुष्यवेचतांउठतिठि॥
अष्ट्यापिनकेसद्गुरुसिभेटी॥ जाल्यांमनुष्यदेहासितुटी

श्रु० १०

१४

धा

॥सर्वस्वसेदतांभुडाले॥ २८॥ अद्कतांगुरुचेंनाव॥ मनापुटे
घेधव॥ तेगोडीसिचिदेतसेखेंव॥ येव्हुडीहं वजयाची॥ २९॥
सद्गुरुप्रत्यक्षनभेटतां॥ मनेचिअगुरुनाथा॥ परमानंदेंपु
जाकरितां॥ प्रेमतत्वतानसंटे॥ ३०॥ सद्गुरुभेटावयाकार
णें॥ हिंडेतीर्थेतपोवनें॥ गुरुनविसंबेमनें॥ नित्यविधानें
आचरतां॥ ३१॥ सद्गुरुप्राप्तीचियाकाजा॥ लाहोएथोरा
वीकरीपुजा॥ त्यादरेमानीदिजा॥ गुरुमजमाझाभेटा
वा॥ ३२॥ अश्वलाचिरपरी॥ गुरुनामावाजपकरि॥ गु
रुवांचुनिनिरं॥ करीआनोती॥ ३३॥ आस

भा० ए०
॥१५

नी भोजनी शयः वेसः मनी जागृतं लि
स्वप्नी निदिध्यासनी गुरुकेला ॥ ३४ ॥ गुरुस्मरण करितां
ख स्मरणे विसरता हान भुक् विसरे देह गुरु सुख सदा स
सुख परमार्थ ॥ ३५ ॥ श्रीसीसद्गुरुची प्रावडी ॥ ज्याचि अव
स्था चढोवढी ॥ त्यासि गुरु रूपेंतांतडी ॥ भेटि रोकडी माटे
न ॥ ३६ ॥ जवजव अवस्था अधिक ॥ तंव तंव भेटिची जवलि
क ॥ साधनामाजि साधन अधिक ॥ अवस्थाचि एक वि
शेते ॥ ३७ ॥ करितां वरिष्ट साधनकोडी ॥ बोधाचि जोडे
नाकवडी ॥ तद्गुरु जनाची अर्धघडी ॥ जोडीकोडी ॥ १५ ॥

श्री ० १ ०

॥१५॥

बोधाच्याः ॥ १ ॥ सद्गुरु भजनेंलागवेगे ॥ मोक्षयेउ निषाया
लागे ॥ गुरु भक्त तो मोक्षनेधे ॥ चरण रंगेरंगला ॥ ३८ ॥ श्रीगु
रु चरणची गोडी ॥ विसरवी मोक्षसुखाच्याकोडी ॥ गुरुभ
जनी ज्या अनावडी ॥ संसार बांदोडोडोपडले ॥ ४० ॥ छेदावयास
सारबंधन करावें सद्गुरुसेवन सद्गुरुसेवातेमाझे भज
न ॥ गुरु आलासि भिन्नभावोनाही ॥ ४१ ॥ गुरुभक्ताची अ
गाडी ॥ आलिगुरु भजनाची गोडी ॥ तेसांगी तली आ
वडी ॥ प्रत्यक्ष उघडी करानी ॥ ४२ ॥ सहज प्रसंगें येले ॥ शि
ष्याचेंही लक्षण ॥ ४३ ॥ नवकरणे ॥ कसला उधवा

भा० पू०
॥१६॥

श्रु० १०

४३ श्लोकः आमान्य... दक्षो निर्ममो दृढसौहृदः ॥
सखरो र्थजिज्ञासुरणसूरयमाघवाकू ॥ श्रुतीका ॥ नांच
आयको निबागुलाते ॥ बालकसांडोपोहे प्राणते ॥ तेवि
प्रादकतांचिसन्मानाते ॥ भयेप्राणंतसांकडे ॥ ४४ ॥ मा
नदेखो निसहसा ॥ शिष्यसांकडों लागेकैसा ॥ जेविग
लिंलागलासासा ॥ वडफडंतेसासन्माने ॥ १४५ ॥ चंडवा
जेजिविकेली ॥ समुलकापेचलचली ॥ कांलहुरीचाक
कां ॥ कांपेजलारविबिंब ॥ ४६ ॥ सन्मानतेएंपाडे ॥
दृष्टीदरतरेगावडे ॥ महत्वंथोरसांकडे ॥ आंगाकडेये ॥ १६ ॥

॥१६॥

४४ श्लोकः अदरं दृष्टं सन्मान ॥ दृढहोइलदेहाभिमा
न ॥ डोनियां अभिमान ॥ हीनदीनहोउनिश्रुसे ॥ ४८ ॥ स
जनामरूपजाय ॥ मजकोक्लीदेखोनलाये ॥ येसीदश
होहोय ॥ तेउपायकरितसे ॥ ४९ ॥ लौकिकदेखोनिउहे
देहगेहाचाउबग ॥ येकलेपणी अतिचांग ॥ नधरीसं
घैताचा ॥ ५० ॥ मजकोक्लीनदेखावे ॥ मजकोक्लीनोल
खावे ॥ मजकोक्लीनालवावे ॥ येसेजिवेवाछित ॥ ५१ ॥
गानदेखोनियांदिही ॥ नदेहेउपेक्षेचापोटी ॥ जेविवा
स्त्रिगल्यां गदि ॥ लपे... टीधनवंत ॥ ५२ ॥ मीयेकलो

कि किं आहे ॥ असें को हों ठा वें नाहे ॥ येसी येसी दशा पाहे
 ॥ मानुन साहे या लागी ॥ १३ ॥ सांडा वया अहंमता ॥ मा
 मुयाहे सर्व ॥ १४ ॥ तो कि को सन्मानु घेता ॥ दृढ अहंता हो
 ॥ १५ ॥ ज्याचि पोटी दृढ अभिमान ॥ ते सदा वांछिती स
 न्मान ॥ जो साडो निदं अभिमान ॥ तो मानापमान न पाहे
 ॥ १६ ॥ जे एं घेतला सन्मान ॥ त्या सिने घवे अपमान ॥ तेथ
 सहजे आला देहाभिमान ॥ या लागि सन्मान ना वडे ॥ १७ ॥
 ॥ सन्मान द्यावया ततै खता ॥ ज्ञाते पण मिरवी ज्ञाता
 ॥ ते संधी वसे ममता ॥ अर्थ स्वार्थाचे नि लोभे ॥ १८ ॥ एवं ॥ १७ ॥

नापेक्षी सन्मान ॥ हे प्रथम शिष्याचें लक्षण ॥ आतां निर्म
 ल रत्न संपूर्ण ॥ ते सुलक्षण परियेसे ॥ १९ ॥ सज्ञाना मा जि
 वेर ॥ ज्ञातृत्वाचा विमल रत्न ॥ तेथें देहाभिमाने के लें धर ॥
 अतिदुस्तर जिवासि ॥ २० ॥ ज्ञानाभिमानाची गोठी ॥ वेचु
 नित पाचिया कोटि ॥ दुसरि करित होना श्रुती ॥ अभिमा
 न पोटी ज्ञानाचा ॥ २१ ॥ ज्ञानाभिमान दुर्वासासि ॥ वृथा
 प्रापिलें ॥ २२ ॥ म्या सोसिलें गर्भवासासी ॥ ज्ञाना
 नमानासि भीडनी ॥ २३ ॥ ज्ञानाभिमान ब्रह्मयासि ॥
 लें गोपाल वडासि ॥ २४ ॥ अर्थ ए पडलें त्या वेशासि ॥

११८॥

ज्ञानाभिमानासिभिर्जुन... उरवाज्ञानाभिमान... सर्वाभि
 नामाजिह्वाक... ॥ १॥ रशिष्टविश्वामित्रजाण... ज्ञानाभि
 ननेमांडती... ॥ ६३ ॥ एवंज्ञानाभिमानाभेण... म्याद्येतलेगो
 कल्पण मज्जमुखल्लणतीयाशिक ब्राह्मण... त्यासिज्ञा
 नाभिमानक मर्चा... ॥ ६४ ॥ पुरव्यमाझीचिहणेसीदशा... येथ
 दूतरांचापाडकाइसा... ज्ञानाभिमानाचादृढफासा... दु
 गवेसहसाज्ञात्यासि... ६५ ॥ ज्ञानाभिमानाचीजातिकैसी
 नभानठाकेमुरवापासि... वैरलाविसज्ञानासि... मत्सरं
 सवत्तवि... ॥ ६६ ॥ एवंनिर्मळरहोएज्यासि... तेणेसांडावे... ॥ १८ ॥

ज्ञानाभिमानासि... येरुवितोज्ञातियासि... मळरेंसिनांद
 श्री ६७ ॥ आइकमळराचीसामग्री... देहाभिमानदृढकरी...
 तोहीज्ञातेपणचेबलधरी... लोभामाझारिअर्थस्वार्थ...
 ६८ ॥ दूतुकीसामग्रीजेथहोय... तोचिसमत्सरेंदेशवांढ
 ॥ शुद्धशिष्यदेनसाहे... त्यागोनिजायमळर... ७० ॥ मळराची
 जातिकैसी... अवेस्पवसेज्ञातयापासी... मळरथोरपंडिता...
 सेयावजने... सिनसांडिती... ७१ ॥ पंडितभेटतीसमळर...
 वणभजनअतिनम्र... बोलबोलतीअतिमधुर... सम
 रळलनोक्ता... ७२ ॥ पंडितयेतीकोधा... असदा

गोपणे करिती निंदा ॥ ७३ ॥ मळसे ॥ से या ते न सोडी ॥ मां इतरें काडू
 ता बापुडी ॥ शिष्य देशीची गोष्टी सोडी ॥ मळरतोडी सर्व
 ॥ ७४ ॥ मळरसांडो नितत्वता ॥ शिष्ये राहावे सर्वथा ॥ नि
 र्मळरतेचि कथा ॥ आदूक आतां सांगेन ॥ ७५ ॥ पुढे निस्था
 र्थनेतां ॥ देश उपजो नेंदी सर्वथा ॥ भुति भगवंत भाविता ॥
 देश सर्वथा येवो नेंदी ॥ ७६ ॥ निंदेचा वाग्बाणी ॥ दाऊ न विं
 धल्यां दुर्जनी ॥ देश उपजो नेंदी मनी ॥ हितमानी निंदेचें ॥
 ७७ ॥ जेहि जिजनिंदा केलि ॥ तो मानीही तमा उलि ॥ पा

पमळाची क्षाळण जाली ॥ शुद्धकेलिमा श्रितृत्ती ॥ ७८ ॥ ये
 शये सिया विवंचना ॥ देश आतळो नेंदि मना ॥ निर्मळरता
 हे जाणा ॥ दुसरिलक्षण शिष्याची ॥ ७९ ॥ यावरी जेदक्षता
 ॥ तेहितुजसांगो आतां ॥ शिष्याचि प्रागल्भता ॥ निज स्वा
 र्थाला गौनी ॥ ८० ॥ उगवल्यां सावधान भास्करा ॥ नासी नि
 र्मळरतेच्या अंधकारा ॥ होय धारणेचा दिवसरवरा ॥ धृती
 यादुपारावर्तत ॥ ८१ ॥ त्यादिवसाचे नित्तबलाहे ॥ शमद
 मादिसमुदाये ॥ भक्ति ॥ लताहे ॥ मार्गतराहे क्षणभ
 री ॥ ८२ ॥ तेथें उचल ॥ निज बोधाचि पक्षे टाकि

ली जेथपांथिका... गहरली तलेदि ॥६२॥
 तेथें निजग्रामी... हंसांगातीयेक वाट जेतेथे
 नेचक एंयामुकले... लागले निजपंथिं ॥६३॥ आइक
 पाविचक्षण... अलसविलंबनातलेमना... त्यानावदस
 गाजाणा... तिसरी लक्षणशिष्याची ॥६४॥ जुनाटसंग्रहो
 तवेहोता... तेणें सर्वसांडविलीममता... सांडिल्याचिसि
 तीमागुता... करीसर्वथानिजबोधे ॥६५॥ देहीटठधरा
 विअहता... तेणें देहसमंधाचीममता... देहाभिमानना
 तलेचि... गेलिममतानलगताक्षण ॥६६॥ देहोनैश्वर ॥२०॥

वेंदेखिल... विष्टामुत्रचामोदला... याजागिअहंकारगेला
 सांडलागलादठभावे ॥६७॥ दटवीठउनिसाहंता... तेणिसा
 डविलोअहंता... हेचौथीगानिममता... जाणअवस्थाशि
 ष्याचि ॥६८॥ गुरुमातागुरुपिता... गुरुगणगेततत्वता...
 गुरुबंधुसुहृदसर्वथा... निजस्वाथशिष्याचिया ॥६९॥
 गुरुपरिचयानित्यकर्म... गुरुसेवाहाचिधर्म... गुरुतो
 आत्माराम... सुहृदसमंधसद्गुरुसि ॥७०॥ येसेसद्गु
 रुसिसुहृदपण... असावेशिष्यासिसंपूर्ण... हेपांचवे
 लक्षण... सत्यजा... ॥७१॥ चंचळत्वचंचलोचि

येवोनेदीजीस... निजीजाजरूपनिश्चलता साधिस
 सर्वस्व ॥ ए३ ॥ जंकीचंचलजा... चिन्नगुरुवरणी
 निश्चिलचांग ॥ आंगं द जतां लगवग ॥ वृत्तिभ्रमंगगुरु
 रणी ॥ ए३ ॥ शरीरवर्ततां व्यापारा ॥ त्याचेहृदं नाहीव
 गुरुचरणधरिताथारा ॥ हाशिष्यखरापरमार्था ॥ ६६
 ज्यासिहृदं चलता ॥ तोशिष्यनकेनिजस्वार्था ॥ ज्याचे
 अंतरिनिश्चळता ॥ तोचिपरमार्थासाधक ॥ ए५ ॥ येसी
 सध्यानिनीश्चळता ॥ ज्यासिनिजस्वार्थिजिज्ञासता ॥
 तांदिहाए... परमार्था ॥ पावेतत्वतागुरुवाक्ये ॥ ए६ ॥

सा... दीपलाविला ॥ लावितातसमानजाला ॥ तैसानि
 श्वल... गुरुभेटला ॥ तोताकाळजालातदप ॥ ए७ ॥ एवंश्र
 निश्चलपण ॥ तेशिष्याचेश्रेष्ठलक्षण ॥ तोसाहावा
 एते... निर्दळनषडिकारा ॥ ए८ ॥ षडिकारदेहाव
 शिष्यदेरुबुद्धिहातीनधरी ॥ यालागिमावललेविका
 गुरुवाक्येकरीवर्ततां ॥ ए९ ॥ येसिसाध्यकरोनि
 निश्चळता ॥ साशोनिधेजोपर... धरोनियांश्रुथ
 जिज्ञासता ॥ हो... जतागुरुचरण ॥ २०० ॥ ज्यासिश्रु
 थाजिज्ञासता... जागुरुचाठाई ॥ जाक

॥२२॥

श्र० कं हिं बदिं ॥ अक्रि सपप शया चा ॥ १ ॥ सांडो नियां
 श्रया चाथां ॥ इत्यं नूत जी एा वरा श्रया जो भजे परमार्था
 जे ज्ञा सता त्या नां व ॥ २० ॥ ये नि जि जि ज्ञा सता चट
 गी श्रव डी परमार्था ॥ श्ररा एुक विना ॥ निज स्वार्था च ही
 जे लोभे ॥ श्रति प्रीती परमार्था ॥ चटती वाटती श्रवस्था
 तवी लक्ष एता ॥ जा तत्वता ष्या चि ॥ ४ ॥ हे सा
 ए ॥ परमार्थाची श्रांगवण ॥ पावली श्रसे जा ए
 सासपण चे निनेटे ॥ २० ॥ गुरु बहुताची साउली
 श्रवणची माउली ॥ तेथ श्रसूया जेणे केली ॥ त्या ॥ २२ ॥

ली तटाली जज प्राप्ती ॥ श्या ला गि जो गुरु चा श्रं कितु
 तो गुरु लें चि मानितु ॥ श्रसूया नाठ वे मना श्रांतु ॥ श्रति
 श्रिं श्रवा सि ॥ २० ॥ गुरु बंधुक नि एदी न ॥ त्या आठा
 म गुण ॥ जाणे नि न मनी श्रापण ॥ श्रसद रोप ए
 क रिते ॥ पुढि ला चा उ त्त म गुण ॥ त्या सि मि थ्या ला उ
 जे दूषण ॥ लटिके ल ए त्या जे ज्ञान ॥ श्रसूया जा ए
 त्या नावा ॥ ए प्रत्यक्ष भेट त्या म गुण ॥ श्र हो उ नि वे
 चरण ॥ सर्वे चि मागे क ॥ श्रसूया पूर्ण त्या
 नावा ॥ सती ध्ये श्र ॥ निर्मळ ॥ हो उ नि ने द

असूयेचा विटाळ ॥ उत्तममध्यमप्राकृतमेळ ॥ वंदीपरिछ
 लक रुं नेणें ॥ ११ ॥ नैसिकवली वस्तुसमता ॥ तेथें निरं
 तरहे उनिचिन्ता ॥ समभावी वंदीसमता ॥ छलसर्वथा तोनेणें
 ॥ १२ ॥ यापरिगा उद्दवा ॥ छलुंनेणें कोस्ताचयाजीवा ॥ हाश्र
 नुसूयल्लणावा ॥ गुणश्रुवांशिष्याचा ॥ १३ ॥ हे श्रमहा
 नलिमाळी ॥ श्रखंडज्याच्या हृदयकमळी ॥ तोपावेसद्गुरु
 जवाळी ॥ नविनव्हाळी भेटीची ॥ १४ ॥ यावरिनववेलक्षण
 ॥ तेजाणनवनिधान ॥ सत्यनिर्धृतसंभाषण ॥ वागविला
 सपणसांडोनि ॥ १५ ॥ सद्गुरुप्रतिजाण ॥ मृदमपितकरी ॥ २३ ॥
 विनी

प्रश्न ॥ सत्याचें सत्यतगुरुवचन ॥ मानीजाणनिजभावे ॥ १६ ॥
 युक्तिवाट उनिदंड ॥ नानामते श्रकांडतांड ॥ साधसंचरु
 निपारवंटु ॥ गर्जततोडमाहावादे ॥ साधकाबाधकायुक्ती
 ॥ माजिसंचरोनि छलनोक्ति ॥ आपलीमिरवावीयुक्ती ॥
 नाहिविन्निशिष्याचे ॥ १७ ॥ सद्गुरुपुढें श्रतिजल्प ॥ करणें ते
 चिमहापाप ॥ हुंजाणनिसाडी वृथालाप ॥ मिथ्याश्रयबी
 लेना ॥ २० ॥ शिष्याचें बोललेकैसे ॥ वाचापरिपक्वश्रमृतजे
 से बोलबोलणें प्रेमसे ॥ प्रस्नांपुसेयेकांती ॥ २१ ॥ मिथ्या
 वादाचिश्रपक्व ॥ २२ ॥ तरटेंती खटेतोडाळे ॥ सदेठीश्रुड

ली पूर्व कालें ॥ लो जे जल परि पक ॥ २२ ॥ बो लो ने एं छुळ
 बुझा ॥ स्पशे गु ॥ अरवर्म ॥ बो ली नु पज विधम ॥ मनो धर्म
 छेदक ॥ २३ ॥ अथ न करी श्र शंकर ॥ न दे ला गितो मुका ॥ श्रु
 उ ने ए लोक ॥ बाळा मुखी पंडिता ॥ २४ ॥ बो लो ने एं अति
 कर्कश ॥ करु ने ए उपहास ॥ बो लामा जि रि घे न श्र स
 ॥ बो ले ने राष्य वै राग्य ॥ २५ ॥ बो लि बो लो ने एं श्रा टु ॥ छ
 ल गो लि न ठे ष टु ॥ बहु बो लतां मा नी वि टु ॥ मौ न ति छ
 हो उ नि रा हे ॥ २६ ॥ वा द वे वा द अ ति वा द ॥ ना व डे को ला
 चा स ला द ॥ न करी बो ला चा वि नो द ॥ लो की क श ब्द ॥ २४ ॥

न बो ले ॥ २७ ॥ व क्रो ति ॥ हि जा ए ॥ बो लि न बो ले विं दा
 ए ॥ करों ने एं प्र ता र ए ॥ म थ्या व च न न बो ले ॥ २८ ॥ पो टी का
 र्य ना हा कर एं हो हो लु ए नि क्ष क व एं ॥ हे ही ना ही त
 या कार एं ॥ स दा प ठ ए रु रि ना म ॥ २९ ॥ प श्चि म द्वा रि चें क
 वा ड ॥ स दा वा रे नि करी र व ड र व ड ॥ तै सि न करी ब ड ब ड ॥
 रु था तो डा ॥ ना ॥ ३० ॥ करि तां श ब्द ब्र ह्म सं वा द ॥ यु क्ति
 बा धे वि द्यां सा सं क्रो ध ॥ अ नि वा र दे खो नि बा ध ॥ न बो
 ले श ब्द श ॥ श्री र वी श ब्द ज्ञान ॥ न दा ख वी
 श्रु त्त मो न ॥ ३१ ॥ ॥ ३२ ॥ ॥ ३३ ॥ ॥ ३४ ॥ ॥ ३५ ॥ ॥ ३६ ॥ ॥ ३७ ॥ ॥ ३८ ॥ ॥ ३९ ॥ ॥ ४० ॥ ॥ ४१ ॥ ॥ ४२ ॥ ॥ ४३ ॥ ॥ ४४ ॥ ॥ ४५ ॥ ॥ ४६ ॥ ॥ ४७ ॥ ॥ ४८ ॥ ॥ ४९ ॥ ॥ ५० ॥ ॥ ५१ ॥ ॥ ५२ ॥ ॥ ५३ ॥ ॥ ५४ ॥ ॥ ५५ ॥ ॥ ५६ ॥ ॥ ५७ ॥ ॥ ५८ ॥ ॥ ५९ ॥ ॥ ६० ॥ ॥ ६१ ॥ ॥ ६२ ॥ ॥ ६३ ॥ ॥ ६४ ॥ ॥ ६५ ॥ ॥ ६६ ॥ ॥ ६७ ॥ ॥ ६८ ॥ ॥ ६९ ॥ ॥ ७० ॥ ॥ ७१ ॥ ॥ ७२ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ ७४ ॥ ॥ ७५ ॥ ॥ ७६ ॥ ॥ ७७ ॥ ॥ ७८ ॥ ॥ ७९ ॥ ॥ ८० ॥ ॥ ८१ ॥ ॥ ८२ ॥ ॥ ८३ ॥ ॥ ८४ ॥ ॥ ८५ ॥ ॥ ८६ ॥ ॥ ८७ ॥ ॥ ८८ ॥ ॥ ८९ ॥ ॥ ९० ॥ ॥ ९१ ॥ ॥ ९२ ॥ ॥ ९३ ॥ ॥ ९४ ॥ ॥ ९५ ॥ ॥ ९६ ॥ ॥ ९७ ॥ ॥ ९८ ॥ ॥ ९९ ॥ ॥ १०० ॥

३२ बोलें नुप
 कठ विमला
 अधुर श्रैक ता श्रुति श्रुताद कां
 श्रार बोले सनागर हरिकथा ३४ प्रार्थुनियां सद्गुरु
 सि दहु बोलें नाही त्यासि पुसणें काक्षरासि ॥
 निजसुखासि सेवा वया ३५ येवं शिष्याची नवल
 क्षणे नवरवंड पृथ्वीचा भरलें निजरूपेने नारा
 यले भक्ताकारणे टाली ३६ हेनवरत्न माळा गो
 मटी ज्यो ह्या लिमट्या माकंठी तोवैसे सायुज्याचा ॥२५॥

२०१०

॥ प्राणिसासि देहातीत ३७ ॥ यानवरत्नाचे पदक ज्या
 तत्वताने एती ॥५५॥ ह्या सद्गुरुचा श्रवस्यक विश्वासि
 परित्यज्जणे मीचि दुखेलाची श्रुति नवगांठी ॥ जो सद्गुरु
 ॥ परिमो मोडला हें नज्याचा मुकुटी ॥ सळकत उठी मला
 त्यक्षसांगे हाती तदयं शंका धरिसि ॥ नांदतां स्त्री पु
 कले भ्रांता देह मर्ममता शिष्यासि ॥ कैसे नित्यासि उपज
 दृश्य जडतेक ॥ जाया ५५ तय गृह रेने स्वजनद्रविणादि
 ना ॥ जाणानः सनांग ३९ ॥ नावें धर्मिबात्मनः ॥ ७ ॥ टिका
 वेति ५७ ॥ ईसादर श्रु ३९ ॥ शिष्यनिरसावेया निजदुखा ॥

३

॥ आत्मसुख ॥ साधा ॥ के साधने ॥ ४१ ॥ विचारि ॥ अ
सुख ॥ सर्वदेही समानदेह ॥ विज्ञानियस्त्रीपुरुष
शेद तेथेनाहि ॥ ४२ ॥ साध्या स्त्रीपुरुशदेही ॥
तेवनाही ॥ आत्मसुख आपुल्या ठाड ॥
॥ ४३ ॥ सुखाचि लागिसर्वथा ॥ शोबती
गुरुवाक्य आलेहाता ॥ अद्वैतता
निजात्मसुख ॥ हाता आलेनि
ति अतिमुख ॥ ते सुरतनासा
सते सुखा ॥ तरिकां त्यजितेस ॥ २६ ॥

॥ प्राणिमासि देहाती तबळदुख ॥ परमसुख अद्वैत ॥ ४६
तबताने एती ॥ ४५ ॥ ललाना स्त्रीपुत्रस्वजनधन ॥ त्यासि
परिभ्रमणेमीचि दुखे नलागले ॥ ४७ ॥ तेथे कोणचे गुरु
॥ परिमो मोड लाहे नकात्र ॥ धनधान्यसमृद्धिविचित्रमा
त्यक्षसांगे हातीतला ॥ ४८ ॥ आडके उदवायापरी ॥ माझे
केले भ्रांता देहसंज्ञाले घरदारी ॥ तत्वविचारिं लिग
दृश्यजडतेन गणे निथांगुरुचरणी ॥ केलिप्रपंचाची सां
ना ॥ जाण अत्यादरे गुरुभजनी ॥ जिजसुखदानी गुरुरा
वे ॥ ५० ॥ गुरुसे वेसि अत्यादरे ॥ करितानधाय आठेपा

॥ अथ विवेकगुरुचरणी-श्रुति-पर ॥ निरंतरनिजभावे ॥ ५१ ॥
 ॥ अथ शंका ॥ ५२ ॥ जे देहावेगले को एवस्तुसि ॥
 ॥ अथा ॥ ने जसुखासि ॥ विदेहलेसि अनुभउ ॥
 ॥ अथ विदेहता ॥ प्रपची असौ नि-अदेतता ॥
 ॥ अथा ॥ हेही कथापरियेसी ॥ ५३ ॥ श्लोक
 ॥ अथ विदेहता स्वदक ॥ यथाग्नि
 ॥ अथ प्रकाशकः ॥ ५४ ॥ टिका ॥ स्थूल
 ॥ अथ तोसदाभिन्ना ॥ ते एवेगलेपणं
 ॥ ५५ ॥ जीवउभयदेहि वर्तता ॥ २७ ॥

॥ प्राणिमासि देहातीतता ॥ स्फुरत असे सर्वथा ॥ तेचि
 ॥ तत्वताने एती ॥ ५५ ॥ अथ ए-माशा दोळा दुखों लागला
 ॥ परिच्छेद एमीचि दुखो आला ॥ माशाप-वोचि मोडला
 ॥ परिमी मोडला हे नल्लणे ॥ ५६ ॥ यापरी देहि वर्तता ॥ प्र
 ॥ त्यक्षसांगे हातीतता ॥ हे आपली आपण अ-वस्था ॥ न
 ॥ केले भ्रांता देह भ्रमे ॥ ५७ ॥ द्रष्टा दृश्य नळे सर्वथा ॥ ते
 ॥ दृश्य जड तो द्रष्टा चेत विता ॥ एवं आत्मासि विलक्षण
 ॥ ना ॥ जाणतत्वता गहेतु ॥ ५८ ॥ विलक्षणता दो प्रकारे
 ॥ सि-कते जाण दू-पाणेचि ॥ दुसरीते स्वप्रकाशेसि ॥

देहद्वयासिविलक्षणः ॥२९॥ दृष्टादृश्याहोनिभिन्नः ॥ तरितो
 ज्ञानसीजालामनः तच्चावाकमतजाए ॥ मनपणत्यानादि
 ॥६०॥ अकारादंद्रियांमाजिजाए ॥ मनतेहीयेककारण
 ॥ करणेंवेंत्याजडपण ॥ आत्मानकेजाएयाहेतु ॥६१॥
 प्रपंचीमनाचीदक्षता ॥ तेमनपणेंचिनकेतत्वता ॥ जेवि
 प्राणैवीणनृपनाथा ॥ नदिसेसर्वथानिजभाग्य ॥६२॥
 शस्त्राचेनियेकघायें ॥ वेदिलेलोहगलसमुदाये ॥ ते
 शस्त्राचेंसामर्थ्यनोहे ॥ तलपाहेशूराचें ॥६३॥ लोहाचा
 लोहगोल ॥ अग्निसंगेनालाइंगळ ॥ धडधडांनिघ ॥२८॥

तीज्वाळजेमकेबळलाहचें ॥६४॥ त्यालोखंडाचेंयेंसेंज
 डनन ॥ त्यासिचिस्रभाप्रकाशुन ॥ प्रवृत्तीमाजिप्रवर्तन ॥
 करवीजाएश्रेष्ठत्वं ॥६५॥ पावयामाजिरागज्ञान ॥ केल्या
 अतिमधुरगायन ॥ तोपावयाचानकेगुण ॥ कलाजाए
 गात्याचि ॥६६॥ तैसामनाचाजोव्यापार ॥ तोजाएपांपरतं
 त्र ॥ नकेत्याचातोरवतं ॥ जडविचारममाचा ॥६७॥ सूर्या
 येनिकीएसंगे ॥ सूर्यकांतिअसिनिघ ॥ तेसेआत्मायाचे
 प्रकाशयोगे ॥ मः मवेगेंवर्तति ॥६८॥ मनजडत्वेजडजा
 ए ॥ आत्मास्वप्रकारे ॥ प्रकाशघन ॥ मनतेआत्माआ

धिः ॥ आत्मास्वाधीन आत्मत्वे ॥ ६९ ॥ प्रत्यक्ष लक्षणमाज्ञे
 परिमीदिमनन लक्षण जाण ॥ नागिमना हो निआत्मा
 वेगलेंपण ॥ ७० ॥ देहद्वयादे निभिन्न ॥ दृढसा-
 धोनिआत्मज्ञान ॥ देहात्तु बुधिवेंदे ॥ के लें जाण शिष्या
 ॥ ७१ ॥ या लागि देहात्मवादि ॥ जेसत्यमा तित्ती उपाधी ॥
 ते मिथ्याके ले त्रिशुद्धी ॥ शुद्ध बुधिते नके ॥ ७२ ॥ मना वेग
 साधिलापा हा हो ॥ तोतुं लक्षण सिपिताम हो ॥ तो देवाम
 देवो ॥ हा हि संदे हो न धरावा ॥ ७३ ॥ लोका कल्याचि
 श्रुति ॥ लयासिमो ॥ होतें आधि ॥ करो निसके सज ॥ २९ ॥

नसिद्ध ॥ ७४ ॥ त्यासिक रुनिसावधान ॥
 काशिलें निजज्ञान ॥ ते व्हों तो जाला ज्ञान संपन्न ॥ स
 सृजन करावया ॥ ७५ ॥ नाभिक मलि जन्म लोके वल ॥ ब्र
 माझे पोटिचें बाळ ॥ माश्या दांदा वरी खेले खेल ॥ आत्म
 के वल तो नके ॥ ७६ ॥ जितुका देतां चास मुद ॥ तितुका प्र
 काश्यचि पाहा हो ॥ मिप्रकाशक अनादि देवो ॥ स्वप्रकाश स्व
 भावो आत्मा तोमी ॥ ७७ ॥ देहद्वय ॥ एमना ॥ त्या हो निआ
 लक्षण ॥ एणग भा हो ॥ विलक्षण पण आ
 ॥ ७८ ॥ हि ॥ गर्भनिप ॥ आत्मा ॥ देहिन घडे गा भ

॥३१॥

रदसे॥ त्रिकोणवर्तुलवक्रभासे॥ काष्ठचेनिनिःशेषनासे॥ ना
 मनायेसेमानिती॥ ए०॥ तैसा अजनित्यअव्ययो॥ आकारवि
 कारजन्मसमयो॥ हादेहादिसमंधस्वभावो॥ मिथ्यापाहाहो
 मानिती॥ ए०॥ जैसा गीतले अग्निदृष्टाते॥ ते उद्घवासिनमने
 लचित्तै॥ या लागि निरुपणमागुते॥ श्री अनेते मांडिले॥ ६१॥
 उद्घवातुं येसे लणसि॥ मुली सिद्ध संयोग अग्नि काष्ठासि॥
 जो काष्ठ धर्म लागला त्यासि॥ हे आलासि मानले॥ ए०२॥ आ
 लासिद्ध अविकारी स्वांगे॥ जोगगनासि नातले आंगे॥ त्या
 सिद्धे ह जंगके विलागे॥ मगतद्योगे विकारी॥ ए०३॥ आ

॥३१॥

त्या सिद्धे ह जंगधेडे॥ हे बाले चित्त वंकुडे॥ पैसे न घडे ते ज
 रि घडे॥ तरितो सांपडदे ह बुधी॥ ए०४॥ जो देह बुधी माजि अ
 त्या तो केवल देह धारि जाला॥ पुढे के विजायत्या गुके ला
 ॥ येसा उपजला संदेहो॥ ए०५॥ कल्ललणे उद्घवासि॥ अंसि
 अशंकाक्षणी धरिसि॥ मनघालुनि मनाचामानासि॥ या
 अर्थासि परियेसे॥ ए०६॥ हे शब्द चर्या साटी॥ हातानये
 गाजगजेठी॥ हे माझ्या गुप्ताविहं पुत्रगोष्टी॥ तुज साटी
 ये लतो॥ ए०७॥ श्लोक॥ योसौ गुणै विरचितो देहो यं पुरुष
 स्थिति॥ संसारसंनिबंधो रं पुंसो विद्या छिदात्मनः॥ १०॥

३

३२

तिका आ... पु... न... ज्या आधी न माया गु
 ... ज्या आधी... भायां... ज्या... से इश्वर ये सेना म
 ... शस्त्रानुक्रम... ए... आदृश्वराची जमाया ॥
 आउपजविलेना... काया जीव... करावया ॥ भ्रमव
 या बाढ विला ॥ ... तेथचे तन्य जें प्रति बिंबले ते विजी
 थपलें वाच जाले ॥ जे विधि... प्रति बिंब बुडाले ॥ दिसे
 थिलें मुखासि ॥ ३०० ॥ त्या थिले रासि नातळत ॥ चंद्र
 गगनि... अलि त... ते सा आत्मा अविद्या तीत ॥ अ
 रियाः ... त बिंबाला ॥ ३०१ ॥ अहमिति प्रथमा ध्या

॥ ३२ ॥

... सूक्ष्म लिंग देह माया वसे ॥ नाना अनर्थ कारी केसे ॥ वास
 ... सौरसें उपजले ॥ २ ॥ जरु लिंग देह जाले सबळ ॥ वि
 ... भोगा दृढ मूल ॥ तद्भि भोग न के विना स्थुल ॥ सूक्ष्म भू
 तगोल स्थूला वला ॥ ३ ॥ सूक्ष्मा पासूनि स्थूल देहा ॥ पा
 च भौतिक घडला पाहा हो ॥ एव उभय देह अभि प्रावो ॥
 जाला निवा हो ये रीती ॥ ४ ॥ ये सा... उ... देही वर्तता ॥ दृढ
 ... गालि देहा मता ॥ तले बाढ विला अहम मता ॥ भी को ए
 ... त वला विसरल ॥ ५ ॥ न कले नि... सुखाची गोडा ॥ पड
 ... दिश... देतोटा ॥ या पा... आजाडी कोडी ॥ पडली

॥३३॥ बडी मृतं ॥ ६ ॥ राजा चक्रवर्ती निजमंदिरी निजलासुम
 नसेजावरी तो स्वप्न हाउ निभिकारी अंत्यजाघरी भिक
 भागे ॥ ७ ॥ दिहा धर्म देह धर्म सत्यमानी वणश्रिम ॥ म
 धाश्रानरोलागे ॥ ८ ॥ फलसंभामवांछनि ॥ ९ ॥ तेथ कुटका
 येकया बयाहाता निचासिल्लणेंतुराजारतत्वता परि
 ॥ राजाहं नाठवेचिन्ना स्वप्नीभी सुकता दृढ जाली ॥ १० ॥
 ते भिविसरोनिनिजात्मता फलेमागे देवा देवता मी देवा
 ॥ देवत तत्वता हेत्या सर्वथानाठवे ॥ ११ ॥ तेथ गाठ मू
 ॥ १२ ॥ अवरूप धारे सर्वांग गड बडी निदसुरे ॥ नागि वेउघ ॥ ३३ ॥

डेनस्मरे निशभरघोरला ॥ ११ ॥ त्याच प्राचेनि अतिप्रयासे ॥
 राजा बोस एणमि भिकारी येसे ॥ आडकोन सेवका येतहासे ॥
 राजा स्वप्रवसे जल्पतु ॥ १२ ॥ त्यासिथापटी पुरोहित जागाहो
 तं होय विस्मित ॥ मग नागवेपण अछो दित ॥ सांगो लाजत
 भिक्षुकता ॥ १३ ॥ तेनि अविद्या निद्रा उद्रता ॥ जल्पें मी देही
 करंटा ॥ मी संपन्न मी लाता मोटा ॥ दिहात्मनिष्ठा बड बडी ॥
 १४ ॥ तेणे निदसुरा नेजि लाहे ॥ कर्मा कर्माचे पसरी पाये ॥
 हेता हित कोला पाहे ॥ देह मोहें मोहित ॥ १५ ॥ ते गाठ
 मूढ ॥ अंतु ॥ हादी घसं कल्पें खोलत ॥ लोभे अ

नरदेह आश्राउन ॥ ब्रह्मविद्या जाणु विलीजाण ॥ ते आपुले ज
 न्मस्थान देह निर्दलण के विकरी ॥ ३६ ॥ उद्धवातु जरि ऐसी ॥
 आशं कामनी धरि सी ॥ ते अग्नि उत्पत्ति दृष्टं ते सि ॥ तु जपा
 सी सांगेन ॥ ३७ ॥ किं ॥ आचार्यो रणिराद्य स्यादं ते वा स्यु
 तरारणि ॥ तत्संधान प्रवचनं विद्या संधिः सुखा बहः ॥ ३८
 ॥ टिका ॥ दोक षं चि ये घ सणी ॥ अग्निका टिला मथो नि
 ॥ तो का षे का षे जा लो नि ॥ अग्नि अग्नि पणी प्रबळ ला ॥
 ३९ ॥ ते सी ब्रह्म विद्या जाण ॥ गुरु शिष्य संवाद मथन ॥ त्या
 मथनाचे निरूपण ॥ सावधान परियेसे ॥ ४० ॥ येथ आचा
 र्य आद्य प्र ॥ शिष्य तो जा ला उत्तरारणी ॥ उपदेश तो ॥ ३६ ॥

मंथास्थ ॥ ती संवाद मथनी मथावे ॥ ४० ॥ येथ मथनी जरि आ
 लसके ला ॥ तरि ज्ञाना मिचा आयुर्भाव गे ला ॥ आपणिया
 आपण वंचला ॥ चित्या मुक ला साधना ॥ ४१ ॥ धरितां अळ
 साचि मागी ॥ येवढी अनर्थ जे आंगि ॥ आवहि पाह्य रसी
 एता तियोगी ॥ यायोगा ला गि साधा वया ॥ ४२ ॥ निज स्वा
 र्था लागी सावधान ॥ गुरु वचनाचे अनुसंधान ॥ अविश्व
 मकरितां मथन ॥ ज्ञाना मि ते प्रगटे ॥ ४३ ॥ प्रगटे ब्रह्म
 ज्ञान ॥ उरो ने दी दे हाचे भात ॥ दृश्य दृष्टा दर्शण ॥ करी प्र
 काशन तत्काळ ॥ ४४ ॥ कार्य कर्म आणिकर्ता ॥ ज्ञान ज्ञेय

॥३७॥

आलिताता हे उरोते शसर्वे ॥ निजात्मतानिजबोध
 ४५ ॥ निजबोधे तं पारदुख ॥ निरसो निदिधले निजसुख
 ॥ निजात्मरु ॥ विदि ॥ शेष ॥ माया गुण दोषता मले ॥ ४६ ॥
 श्लोक ॥ वैशारद ॥ सा ति विशुद्ध बुद्धिर्दुनोति मायां गुण
 संप्रसूता ॥ गुणस्य संद्वयदात्ममेतत ॥ स्वयं च शम्य
 ॥ समिधुथाग्नि ॥ १३ ॥ टिका ॥ नासावयानिजमायागु
 ॥ शिष्य विशारद बुद्धिनिपुण ॥ देविसंपदेचे अधिष्ठा
 ना ॥ मद्रु एतिसंपन्न सर्वदा ॥ ४७ ॥ ये सामुमुक्षु अधि
 कारवंत ॥ त्यासि शब्दपरनिष्ठात ॥ गुरुनिमाथां ठे वि

॥३७॥

लाहता ॥ निज बोध प्राप्त तत्काले ॥ ४८ ॥ निजबोधिबैसतां
 दृष्टी ॥ गुणकार्यरिषे गुण व्यापोटी ॥ तेव्हां गुणचिगुण
 ते आटी ॥ तेमाते घोटी मध्यम ॥ ४९ ॥ तमखातु निरजोगु
 ॥ अत्यंत उन्नत जाला जाण ॥ त्या वेदेखो निउन्नतप
 ॥ सत्वगुण खवळला ॥ ५० ॥ तेव्हा खवळला सत्वगु
 ॥ त्यासिन साहेदुसरे पण ॥ रजोगुणचे प्राशन ॥ केले
 जाण तत्काल ॥ ५१ ॥ हेवळ सत्वाचा स्वभावो ॥ जेणे नि
 जसुखाचा अनुभवो ॥ क्षणक्षण नीचनवा पाहलो
 अतिनवलावो अनुभवे ॥ ५२ ॥ तिणे सुखानुभवेंदेखा ॥

रजतमाचियाबीजकणिका॥ ज्यासृष्टीसृजनीउन्मुखा॥
 त्याहिनःशेषाजालित्या॥ ५३॥ तेकांगुणप्रसवतीमाया॥
 शोधितलेआणिलेक्या॥ तेरुत्तुत्तियेकलया॥ अर्धे
 ततयाउरलीसे॥ ५४॥ तेकाब्रह्माहमस्मिलक्षणा॥ तेही
 होलागलेक्षीए॥ सोहूँसाचिबोलेवए॥ तेसंधीजा
 एहोतसे॥ ५५॥ तेथदेहीचेगलेंदेहपण॥ जन्ममरण
 आलेमरणविश्वाचेंनदिसेभान॥ आनंदघनकोंद
 ला॥ ५६॥ तेलेसुखरूपजालिदृष्टी॥ आनंदमयजा
 लीसृष्टी॥ परमानंदेचढलीपुष्टि॥ स्वानंदमिठीघात ॥३८॥

ली॥ ५७॥ त्यासुखाचीमर्यादा॥ कासेनिहीएवेकदा॥ जे
 थमौनषडलेवेदा॥ वृत्तीसत्यदापावली॥ ५८॥ हेतसर्वथा
 नाहोपुटे॥ यालागिवृत्तिचिवाढिमोडे॥ तेकांतेहीसुख
 स्वरूपीबुडे॥ पुटेवाटेतेनाहि॥ ५९॥ जैसागनिरंधनश्रू
 त्ति॥ जायानिजतेजीमोळोनि॥ तैसीवृत्तिअर्धेतपणी॥
 मिळेमिळणीस्वरूपी॥ ६०॥ गंगासागरीमिनली॥ तेस
 मुद्रचिहोउनिबोले॥ काळवणजळीभोटेजालि॥ मि
 ष्टिपडलीजळले॥ ६१॥ दीपीदीपयेकवटला॥ मिळणीये
 कचिहोउनिठेला॥ तैसावृत्तिवालयोजाला॥ निर्व

गणनानि जसुख ॥६३॥ तेनैव ज्ञानायेक अद्वैत ॥ देहो
 लणनेनाही तेथ ॥ अद्वैत अद्वैततातीता ॥ नित्यनिश्चितनि
 तात्मा ॥६३॥ तेनैव नमरुपस्वप्रकाश ॥ अविकारी अवि
 गाश ॥ अकर्तृ ॥ अविनाश ॥ उदास ॥ निर्विशेषनिजरुपा ॥६४
 ॥ तो अदेही अगणन ॥ अक्षु अश्रोत्र ॥ प्रमनस्क अमं
 त्र ॥ मंत्रमंत्रादिजो ॥६५॥ जो अज आद्य अप्रमेयो ॥ अत
 र्क अलक्ष अमयो ॥ नामरुपादि अभावो ॥ भावाभा
 वोऽस्तु न्यतो ॥६६॥ जो भोग्य भोग्येन के भोक्ता ॥ जो का
 र्यकर्म ॥ कर्ता अकर्ता यावात्ता ॥ जेथ सर्वथ ॥३२॥

निमात्या ॥ जो अविनाशी अमंग ॥ जो शुद्ध असंग ॥ देह
 कथाचा पंग ॥ ज्याचे आंगस्पर्शना ॥६७॥ आत्म्यावेगळे जे
 ते अनित्य ॥ हा पुर्वनिश्चयो होता सत्य ॥ आतां बुडाले नि
 त्या नित्य ॥ सभरी भरीत निजात्मा ॥६८॥ नेण पण निमासे
 सर्वथा ॥ बुडाली जाण पणचि अवस्था गुणगुणी गुण
 तीतता ॥ देहीतत्वता जेथना ॥७०॥ उद्धवापरमात्मा तो
 तत्वता ॥ हा माण ॥ निश्चयो सर्वथा ॥ तोचि उपनीषदाधि
 अर्थितां ॥ निजात्मा प्रतिपाद्य ॥७१॥ जेथ पावलियां वृ
 ती ॥ होय संसारनिवृत्ति ॥ तेने वेदात सिद्धाती ॥ निश्च

यो निश्चितीकेलाश्रमे ॥ ७ ॥ कार्यकर्मकर्तव्यता
 ॥ निःशेषखंडा सर्वथा ॥ निःशुभा निजालसता ॥ जाण
 ॥ पावले ॥ ३ ॥ अद्वैतशक्तिसुरबाडे ॥ सद्गुरुकुण
 ॥ जिथेडे ॥ वृत्तिनिजासुखाचकडे ॥ भाग्यकेवढेपाहेपा ॥
 ॥ मीबंधदेवशिरो ॥ त्यामाशाहिनीजज्ञानठेवा ॥
 परमकृपेनेउद्भवा ॥ तुजन्यांश्रुघवादिधला ॥ ७५ ॥ तुज
 दोदावया निजवृत्ती ॥ हाचिअर्थनाभासंमती ॥ सांगीत
 ॥ मप्रीती ॥ जाणनिश्चितीउद्भवा ॥ ७६ ॥ आतांटे
 ॥ दिक् ॥ ७ ॥ पंता ॥ अतिअनित्यत्वेंकुचित ॥ तेथेआत ॥ ४० ॥
 श्रि

वेनेदी ॥ अलिप्रपरमार्थे ॥ ७७ ॥ हेतुजजालीअल
 ॥ अरियलकरावाअतिनिगुती ॥ येथमतांतरेळुबुये
 ती ॥ तेहिनुपपत्नीपरियेसे ॥ ७८ ॥ श्लोक ॥ अथैषांकर्मकर्त
 ॥ भांकृत्रुणासुखदुःखयो ॥ नानात्वमथनित्यत्वंलोका
 कालागमात्मना ॥ १४ ॥ टीका ॥ नानाफलेंअभिलाषिते ॥ क
 मचिजेकर्मकर्ते ॥ सुखदुःखाचेजेभोक्ते ॥ अनेकत्वेअने
 ॥ ७९ ॥ लण ॥ जेमानितीयेकालता ॥ तरियेकाचेनिसु
 विंसुखसमस्ता ॥ कायेकाचेनिपापेपापता ॥ नघडेसर्वथा
 सकळासि ॥ ८० ॥ येसंकर्मद्वारेभत ॥ जीवनित्यआणि

श्रानंत मुखर्दश्वरचिनाहोहललाता॥कर्तेयेथनिजकर्म॥
 नीमीपणेंजेस्फुरे फुरण॥तेद्रतिशरीरीजीवभिन्नत्या
 च॥स्वरूपाचे॥नाए॥कर्ताभिक्ताजाएताति॥८२॥श्र सुण
 क्वेविंचनासावचित्त॥लोककाळमृत्युजीवित॥श्रने
 क्वेअनित्य॥हेवेदांतमतपैमाझे॥८३॥उधवाकर्मवाद्या
 चेमन्नासप्रमानीलतुसेंचित्त॥तरिबुडविलानिजस्वा
 श्र॥आंगीअनर्थवाजेल॥८४॥तोचिअनर्थलएसीके
 सा॥त॥कर्मवाद्याचाभावयेसा॥हापुर्वपक्षाचाठसा॥
 तोअभि॥सापरियेसी॥८५॥परमात्मानिर्विकार॥४१॥

रूप॥येनननातीसर्वस्वरूप॥सन्यासआईकतांलए
 तीपाप॥अनजल्पमतवाद॥८६॥त्यागसन्यासजेकरिती॥
 त्यातेंअनधिकारीलएती॥कर्ममुखर्दश्वरचिनाहोहललाता॥
 ग्यनिदित्तीनिजमत्ते॥८७॥कर्मकरोनिभोगिजेसुख॥तेक
 र्मत्यजित्तीनिःशेष॥निष्कर्म्यसिकेचेसुख॥परमदुःखतो
 त्याग॥८८॥वैराग्यनघडावयाकारण॥चौप्रकारिबोला
 तीजाए॥तेह॥गगेनमीलक्षण॥सावधानपरियेसि॥८
 ए॥लएतीअ॥यअसतेकाही॥तरिवैराग्यघडते
 ठाई॥येथअनित्यचिनाहो॥वैराग्येकाईत्यजावे॥४०

॥४२॥

वैराग्य होय चौ प्रकारी ॥ मित्रां राक्षानित्यमानिती आ
 ही ॥ निजमत्ताचर्गव भारी ॥ आरुदारी नित्यत्वे ॥ ११ ॥
 कर्तप्रकाशक वेदमुळ ॥ तो आगममानिती अढळ ॥ जीवनि
 त्यचिह्नणती सकळ ॥ भोगकाळ तेहि नित्या ॥ १२ ॥ स्वर्गादि
 लोकभोगस्थान ॥ देवदोसिला आपण ॥ मिथ्यानके वेद
 वचन ॥ आरुप्रमाण नित्यत्वे ॥ १३ ॥ उधवायापरी पा
 ही ॥ लणती अनित्ययेथनाहि ॥ वैराग्येकरवेकाई ॥ मि
 थ्या ॥ हाही वैरागी ॥ १४ ॥ लोकां भोगजरि नश्वर होते ॥ अथ
 वामाईक ॥ असते ॥ तरि वैराग्यसंभवते ॥ तेतं

॥४२॥

बंधेथे असेना ॥ १५ ॥ श्लोकान्यसे सर्वभावानां संस्था ह्यो
 त्यति क्रियथा ॥ तत्रदा कृतिभेदेन जायते भिद्यते च धी ॥
 १५ ॥ टीका ॥ जिवाच्या भोग्यपदार्था ॥ स्त्रिकचंदनादिवनि
 ता ॥ त्यासि प्रसह रूपे नित्य ॥ लणती तत्वता स्वमते ॥
 १६ ॥ आत्मा आहे जगनाही ॥ हे घडले चिनाही कहां ॥
 जळें विणसमुद्रपाहि ॥ उरलानाही सर्वथा ॥ १७ ॥ सृष्टि
 प्रवाह रूपे नित्य ॥ पितपुत्रत्वे अखंडवाहत ॥ कर्मास्तव
 यातायात ॥ सृष्टि अनित्य हेन घडे ॥ १८ ॥ नित्यासि प्र
 श्वरकंती ॥ हंही नघडे मातत्वता ॥ नित्याचा कोला

नकेगाकती श्वरसर्वथायथ गहरी ॥ र्णर्ण वेदांतीस्वर
 पभूत ॥ आत्मज्ञानस्वरूपलक्षणता ॥ हिहि नघडेगायेथ ॥ येसे
 खंमतबोलती ॥ ७० ॥ छटपटाकारपाहातां ॥ ज्ञानासिवि
 क्षणावस्था ॥ आत्मज्ञानस्वरूपलक्षणतां ॥ लज्यासर्वथा
 त्यानये ॥ ४० ॥ एवं वेदांताच्याठाडी ॥ आत्मनिश्चयोदृढ
 नाही ॥ मोक्षलक्ष्मीतीजोकाही ॥ तोहिपाहीमिथ्याचि ॥
 २ ॥ इंद्रियरुखेविणसुख ॥ मोक्षलक्ष्मीतेअविवेक ॥
 इंद्रियद्वाराजिवासिहरिख ॥ भोगितांहिमुखनमनि
 ती ॥ ३ ॥ देहेनेणविदेह ॥ सुखभोगिजेकोकहाही ॥ अ

द्वैतवादीजल्पतीकाही ॥ तेसत्यनाहीसर्वथा ॥ ४ ॥ जिवासि
 जेणेसुखप्राप्ती ॥ तेइंद्रियेचेनिनाहिल्लक्षणता ॥ डोळेफोडो
 निदेखणेनाती ॥ तेसावदंतीवेदांत्या ॥ ५ ॥ येथइश्वरचिनाही
 फुडा ॥ मांतांफळदेईलहाबोलकुडा ॥ अद्वैतवादिमुखग
 ढा ॥ नागविमुठावैराग्ये ॥ ६ ॥ गावठावनापदवी ॥ तोमिथ्याइ
 श्वरधरोनिजिति ॥ कमेंनेरास्यकरवि ॥ अथवासांडविकर्मा
 ७ ॥ नरदेही ॥ नउपजले ॥ तेतेदेहेचिनासिले ॥ फळे
 वृक्षमुळठेदिले ॥ कोहलीदेखिलेकाठाही ॥ ८ ॥ ज्ञानाचेप
 रिपाकदशे ॥ लक्षणतीश्रवथासिसारुचिनासे ॥ लक्षणती

एधिप्रवाह रूपे चित्त्य भ्रसे ॥ १० ॥ तस्यै केसे निः ॥ ११ ॥ मनु
 ष्याचे हृद हृद वेज्ञा ॥ १२ ॥ तेषु संसाराचे निर्दळ ए ॥ तरिख
 योत्तं जंजाति ॥ १३ ॥ अहम ए शशि सूर्य ॥ १४ ॥ एवं क
 रुजातां निवृत्ति ॥ केले कष्टे मिथ्या होता ॥ इन्द्रिये वि
 ए सुख प्राप्ती ॥ न के निवेती जिवा सि ॥ १५ ॥ या ला गि नि
 वृत्ति ते द ॥ १६ ॥ कष्ट ॥ संवासे प्रवृत्ति अति श्रेष्ठ ॥ कर्म क
 रु निवृत्ति ॥ फळे वरिष्ठ भोगा वि ॥ १७ ॥ संसार लुण्ठनी
 मादक ॥ ते ज्ञा ए केवल मुख ॥ संसारा ॥ के सुख ॥
 नाहिटे ॥ वासि ॥ १८ ॥ मनुष्याधिकारं सुख प्राप्ती

या ला गि द व म नु ष्य त्व वां छि ती ॥ वेदांती मनुष्य निंदिती
 ॥ के वितं युक्ती माना वि ॥ १९ ॥ वेदे अधिकार बालि ला ॥ तो
 वेद चि श ॥ वेडा के ला ॥ यां चिया ला ग ला जो बो ला ॥ तो ना
 ग व ला स सारा ॥ २० ॥ वेद चि वेद व व न ॥ सर्वार्थी ते प्रमा
 ए ॥ मिथ्या लुण्ठनी वेद व व न ॥ थोर स ज्ञान हे जाले
 ॥ २१ ॥ ये सि नि मां सका चि व दं ती ॥ नाना परि न्या चा
 लता युक्ति ॥ मूले मत संस्था पिती ॥ ते मिथ्या नि
 श्चि ती उ द्वा ॥ २२ ॥ ये सं मि थ्या त्या चं मत ॥ अं गि

करुनिप्रकृतता ॥ १५ ॥ पंचवीरु ॥ १६ ॥ वित ॥ दृढस्थापितवै
 रस्य ॥ १७ ॥ श्लोक ॥ १८ ॥ मध्यगसर्वेषां देहिनां देहयोगतः ॥
 कान्तयवत संतिभावाजन्माद्योसकृत ॥ १९ ॥ टीका
 ॥ लले आदक बाप उद्धवा ॥ लामिथ्यामतवादत्र
 यवा ॥ ललेस कैसे निजा एवा ॥ विवेककरावामत्रा
 वा ॥ २० ॥ विरुत्ति अतिकनिष्ट ॥ ललेती प्रवृत्ति अ
 तिश्लेष ॥ परे प्रवृत्तिमाजि अतिसंकट ॥ मरुत्त अरि
 ए अनिवार ॥ २० ॥ धरोनिगा जन्म सुळ ॥ अखंड ॥ ४५ ॥
 लांगुती अ संकाळ ॥ लं वनिमिषप लेपळ ॥

काळ वेळ साधित ॥ २१ ॥ जैसें सवे चोराचें
 साजले ॥ तैसें काळाचें जोगवणे ॥ वेळ आ
 ल्या जिदें प्राणें ॥ नाहिं राखणें सर्वस्वे ॥ २२ ॥ का
 ळ नल्ले हाटघाट ॥ नल्ले देशविदेश वाट ॥
 नल्ले अंबं सिया हाट ॥ नासि उद्गट निजते जिं ॥
 २३ ॥ हरितां ॥ वृत्तिचे कष्ट ॥ अवचिता मृत्यु
 चाचपेट ॥ अंगी वाजे उद्गद ॥ अहाटक टते

काळि ॥ २५ ॥ जिविवासनेचः, जे राहावां ॥ ह्मणे
 गेले मेलो धः बापावा ॥ कोटिनिवारी मृत्यु प्रभावा ॥
 ॥ उपावेंते कांचालेना ॥ २५ ॥ काळ मारो दिन सोडी
 ॥ यात ना भोगति काट ॥ सलेंचि गर्भवासि पाडी ॥
 तेथ दुःख कोडी अनेवार ॥ २६ ॥ मातेचा जठर कुह
 र वेष्टा दुःखाचा दथरि ॥ अधो मुख नवमास वरि
 ॥ भारि जठराग्नि ॥ २७ ॥ विष्टाले पचहु कडे ॥ ॥४६॥

ना किती डोकिमि किडे ॥ गर्भवासीचे कष्ट गाटे ॥
 कोण पुढे सांगेल ॥ २८ ॥ ते गर्भेदराची वेथा ॥ ने एती
 माता आणि पिता ॥ तेथ नाहि कोणी सोडविता
 ॥ जीविची वेथा जीवचि जाणे ॥ २९ ॥ कट अम्ल लव
 गमेळे ॥ गर्भवतीचे पुरती दोहळे ॥ त्वचें वीण सर्वा
 गणेले ॥ ते एतुः खे लोले अति दुखी ॥ ३० ॥ ज्या
 ठायाची करो निये गोठि ॥ प्रगट दाउत ये दिठि ॥

तेयोनिघारी श्रुति संकटो ॥ जन्तु सेवटी जिवा सि
 ॥३१॥ जे नित्य मुत्राचि न्हाणी ॥ किं न वया नरकाची
 खाणी ॥ जे रजस्वला रुधिराची श्रेणी ॥ जन्म तेयोनि
 पावती ॥३२॥ अपतिन्न विटाळाचे रुधिर ॥ ते गोठानि
 जालेशरीर ॥ निंद्यवासी जन्मोनि नर ॥ आली पवि
 त्र लणवेती ॥३३॥ गर्भवासाहो निगाठे दुःखको
 ण ॥ अहेपुटे ॥ मतवादी बोले कुठें ॥ सुखाना तुडे
 प्रवृत्ति ॥३४॥ येके जन्मे जन्म नसरे ॥ येके म ॥५०॥

रलें मरणोसरे ॥ कोटि जन्माचे फेरे ॥ काल
 योनिघारे करवित ॥३५॥ पुडती जन्म पुडती म
 रण ॥ अनिवार लागते जाण ॥ प्रवृत्ति माजि सु
 खकोण ॥ दुःखदा रुए भोगावें ॥३६॥ जन्म म
 रण माजि ले संझा ॥ आणी कही थोर दुःख
 बाधि ॥ त्या दुःखाची दुःखसिधी ॥ आश्रुत्रि
 शुधीतु जसांगत ॥३७॥ ध्यायी भेले पलताथो

र॥ आदुवेनाग विती चोर॥ ते संजन्म मरण चें अं
 तर॥ षड्विकार राखती॥ ३५॥ षड्विकारा च्या ती व्र
 ता॥ षडो मी लागल्या जिविता॥ एवं प्रवृत्ति मा
 जि परम वेथा॥ सुख सर्वथा न्ने सेना॥ ३६॥ क
 र्म वाटि का च्या मता॥ जीव स्वतंत्र कर्म क
 र्ता॥ लुण्ठती तो मिथ्या वाक्ता॥ परतंत्र
 ता प्रत्यक्ष॥ ४४०॥ ४४१॥ ४४२॥ ४४३॥ ४४४॥

श्लोक॥ तत्रापि कर्मणं कर्तुं अस्यातंत्रं चलस्यते॥ भोक्तु
 श्वदुःखसुखयोको न्वर्थो विवशं भजेत्॥ १७॥ टिका॥ जिवा
 सि न्ने सती॥ तंत्रता॥ तदितोदः भोग न भोगीता॥ सदा सुखी
 चि न्ने सत॥ आपे न करि ता न्ने लु माल॥ ४४१॥ जीव बापु डें सदा
 दीन कर्म करानि कर्मा अधिन॥ कर्म फल दाता तो भिन्न॥
 सुखदुःखें जाणतो भोग वि॥ ४४२॥ या लागि दुःश्वराची सत्रा
 कि कर्म फल चा दाता॥ जीव सुखदुःखाचा भोक्ता॥ स्वतंत्र
 तंत्रता त्या नाही॥ ४४३॥ असे नक्षित लक्षणें॥ जीव तितु का प
 राधिन॥ पराधीन पणें॥ ४४४॥ अणु सुखदुःख

४४॥ मजलागिदुःखहे
 नवांछितां दुखपादे येणं सभवे स्वतंत्रता ॥४५॥ स्त्री स्मृती
 चारिता ॥ जिवासिनाहि स्वतंत्रता ॥ धराधीनपणं वत्त
 ता ॥ भोगी अप्राथितां सुखदुखें ॥४६॥ वादी परिहार करिता
 ॥ सांगक मजेने एती ॥ ते ते जी दुखी होती ॥ सुखपावती क
 र्मज्ञ ॥४७॥ जे सदाचार श्रेत्री ॥ जे यागिक अग्नि होत्री ॥ जे
 उभय लोके व्यापारी ॥ सांग करिती कर्माते ॥४८॥ जे अ
 विकल अयंग ॥ कर्म करे नियां सांग ॥ उभय लोकिं सुख
 भोग ॥ कर्मयोगें भोगिती ॥४९॥ कर्मी न्याचियोग्यता ॥ ४९ ॥

ति

जे सुख... वा भोक्ता ॥ हें न घडेगा सर्वथा ॥ अहक आतां
 तागेन ॥५०॥ श्लोक नदेहिनां सुखं किंचित् त्रविद्यते चिदुषाम
 पि ॥ तथा च दःखमूढानां वृथा हं करणं परं ॥५१॥ टिका ॥
 कर्माचे जे तरता जाते ॥ तेही दुःखी देखों येथें ॥ सुखी देखों
 मुखीते ॥ ते कर्माते नात जती ॥५२॥ चुको नियज्ञ पुरुषा अ
 बुताते ॥ अग्नि होत्री करिती यागाते ॥ ते स्वमचित्कांचें त्या
 विपरीतार्थें फल तसे ॥५३॥ अग्नि ते तंव स्वरूप मां जें ॥
 ते मंत्र ते मां जें ॥ अग्नि हो मद्रव्य जें जें ॥ तत मां जें
 स्वरूप ॥५३॥ ये सिया मज सर्व जेतातें ॥ नास्ति कदे उनि

ना०५०
॥५७॥

निजचित्तं॥ अनिश्चरवादीकं नीयागते॥ तोचित्यातेंबा
धक॥ ५४॥ लुकमुद्राप्रणीतापान्नः॥ तैसिकैककर्मतं
त्र॥ मज्जिमासियाचेचुकलेसूत्र॥ तं तौचिअपवित्रतोयो
ग॥ ५५॥ सकलहंसर्वमुखी॥ मज्जन्पर्ययज्ञपुरुषा॥ हेनम
नीजेयाशिकी॥ बुद्धिअत्यकीसकाम॥ ५६॥ मज्जनापिता
जेसुकुत॥ तेचिजाएतवदरित॥ विषांनावंअमृतल्लए
त॥ तेतेसुकुतसकाम॥ ५७॥ भातेनपवतांजोस्वगी॥ ते
थिचामोगतोमहारोग॥ तोजाएवाउपसर्ग॥ मूठउद्यो
गयासिका॥ ५८॥ कर्मीकर्मविगुणहोत॥ तिथेंस्मरावामी

॥५७॥

अच्युत॥ नामेन्यूनतेसंपूर्णहोत॥ हेसामर्थ्यनामाचे॥ ५९
॥ तोमिआंगेआपण॥ यादिकांमागो गेलोंअन्न॥ मज्जनेदि
तीचित्तवाहण॥ कर्मठपणकर्मचे॥ ६०॥ मज्जयज्ञपुरुषा
तेसाडोनि करितीइंद्रादिकाचेमज्जन॥ तेइंद्रादिकमज्ज
आधिन॥ कर्मवैगुणेंहेंत्यासि॥ ६१॥ कर्मनकरितीकृष्ण
पण॥ त्याचेंमलिनप्राक्तन॥ तेणेंदूरुलोकेंदरिद्रताजा
ण॥ पदेविघ्नपरलोका॥ ६२॥ चुकउनियांनिजमुख॥ स
वांगीक्षारसखरेचादेख॥ लेपदे॥ तयचेभुक॥ अधि
कदुःखतेणेंहोये॥ ६३॥ तैगेंमज्जचुकउनियज्ञपती॥

जेयागाते आचरती ॥ ते बालविंशते गर्भप्राप्ती ॥ तैसी फले
 ते येती त्या यागा ॥ ६४ ॥ कर्म उद्देशे दृष्टे भागतां ॥ ते यत्र फल
 जे द्रव्यदातं ॥ या शी कतो राहुरिता ॥ मी कतो हा अभिमा
 न ॥ ६५ ॥ जैसा चाटुक्षिरी आंत ॥ चाटे चिक्षीर वाढी जत ॥
 चाटुघर कटला सांडित ॥ भोक्ते भोगीत परमान्न ॥ ६६ ॥ स
 रस उंसघालिजे घाए ॥ सपिलुनि भरेमाण ॥ रितो चो
 पटी करी घाए ॥ ते गा ॥ जाणया शिका ॥ ६७ ॥ तैसे या शि
 कायज्ञ आचरत ॥ द्रव्यदात्यासिते फल होत ॥ पशुहिंसा
 या शिका आत्र ॥ दोशी होत अभिमाने ॥ ६८ ॥ येवं कर्मकु

शलया शिक ॥ यापरी भोगिती दुख ॥ कर्मने एती जे मुख ॥ ते प
 रमसुख भोगिती ॥ ६९ ॥ ने एती कर्माच्या घड मोडी ॥ परिमा
 शी श्रद्धापोटी गाढी ॥ ते उलंघोनि दुःख कोडी ॥ निजा
 लगोडी भोगिती ॥ ७० ॥ कर्म कर्मादरने एत ॥ माझे ठां फ
 श्रद्धा युक्त ॥ बाले भोले माझे भक्त ॥ सुख अनंत पावले
 ॥ ७१ ॥ काय कर्मके लें गोपालि ॥ जे अखंड मज सवेगी
 कुळि ॥ जे लोनि निज सुखन काळि ॥ करुनि होळि
 कर्माची ॥ पाहातां गोपिका नें कर्म ॥ कर्ममार्गी नि

द्यधर्म॥ पावल्यामाज्ञेपरमधाम॥ निविपुरुशोत्तमश्रावड
 ला॥ ७३॥ स्वगमृगंगोसपादिसमरता॥ माज्ञेनिजपदजा
 लेंप्राप्त॥ याज्ञिकां कर्माभिमानबहुत॥ दुखभोगितनि
 जकर्म॥ ७४॥ केवलकर्मठकर्मजड॥ आह्लासर्वज्ञातेद
 टा॥ ह्याभिमानधरितीमूढ॥ दुखदुबडितयासी॥ ७५॥
 दीपीपतंगामरणदेरत॥ नेनुडीघालितांमानीसुख॥
 तैसेकर्मठां कर्मकेवलदुःख॥ मानितीसुखश्रिमाने
 ॥ ७६॥ श्रिमानेचिसर्वथा॥ नसतीजिवासिस्मलेस्व
 तंत्रता॥ तेहीनघडेविचारितां॥ आइकश्रातांसां ॥ ५२॥

गेन॥ ७७॥ श्लोक॥ यदिप्राप्तिविधातंचजानंति सुखदुःख
 यो॥ तेष्यज्ञानविदुयो गंमृत्युर्नप्रभवेद्यथा॥ १९॥ टिका॥
 दुखनिरसो निसुखप्राप्ती॥ यालागिकमें आचरती क
 र्मादिज्ञातेलएवित॥ तेहिनेएतीदुःखनाशु॥ ७८॥
 कर्मकरितां नाशनेहे॥ येसेकोएदुःखआहे॥ पुससी
 लतरीपाहे॥ यथान्वयेसांगेन॥ ७९॥ मरणवरतेदुःख
 चढे॥ येसेदुखितवनाहीफुडे॥ तेनिवारुनेएतीबापुडे॥
 श्रितिवलगाटेमृत्युचे॥ ८०॥ श्रांतघालितांहा

॥ ५३ ॥

तपोले ॥ तेणें उल्लोदकें घर न जले ॥ तैसा कर्म मृत्यु न ट
 के ॥ प्रबळ बळें श्रुति वार ॥ ८१ ॥ मारि ॥ मृत्यु जेणें मारि जे ॥
 तो उपाय कर्म ठिने एजे ॥ कर्म माजि जेणें श्रुति जे ॥ श्रुच
 कपा विजे तेणें मृत्यु ॥ ८२ ॥ श्रुती येदुल मरण दुःख ॥ जवज
 जेतं वं भोगि जे सुख ॥ हिलो लणें बोलती मुख ॥ जिता सुख
 त्या कैचे ॥ ८३ ॥ श्लोक ॥ कोचर्थः सुखयत्येनं कामो वामृ
 त्युरंतिके ॥ श्रुघातं न यमानस्य वधधे स्पे व न तुष्टि द्य
 ॥ २० ॥ टिका ॥ जीता ही सुखाची वार्ता ॥ कर्म ठांना हि सर्व
 था ॥ तेही संगे नमी कथा ॥ श्राद्धक श्रातां उद्धवा ॥ ॥ ५३ ॥

॥ ५३ ॥

८४ ॥ विषें राधिलें मिष्टान्न ॥ ते गोड न लणती सज्ञान ॥ पुढें देखो नि
 यां मरण ॥ निःशेषतें श्रुत सांडिजे ॥ ८५ ॥ श्रागि लागलिये घरि
 ॥ क्षण न राहिजे वतुरी ॥ मरण नादलतां उरी ॥ सांडुनिदुरी
 पलताती ॥ ८६ ॥ धाडि श्रागियां निज घारी ॥ गोड न लणें सा
 कर घारि ॥ तैसा मृत्यु जाणित लिया शरीरी ॥ विशयस्वि
 कारि सुख कैचे ॥ ८७ ॥ दाढीसि लागलिया श्रागी ॥ तो श्रु
 गार न मनी सुखा लागी ॥ तैसा नीच न वामृत्यु श्रागी ॥ विश
 य संगी सुख कैचे ॥ ८८ ॥ उठि श्रां मरण त वेथा ॥ जन धन
 श्रुत श्राणिकांता ॥ सुख नें दिती वि सर्वथा ॥ जालि वृथा

॥५४॥

समूह ॥ ८९ ॥ श्रंत काली स्त्रिधन जा ली दुःखा सिचिका
 रण त्यासि सांड निनाने घती प्राण ॥ नळ मलीत जाण प्रा
 णंती ॥ ८९ ॥ जैसा सुली द्या वया जे नेइ जे ॥ त्यासि नाना स
 मारंभ कि जे ॥ मुखी घालिती पंचखा जे ॥ तेण न हो न होइ
 जे सुर ॥ ९० ॥ ए १ ॥ तेसें स न्मुख असतां भरण ॥ विशय सु
 खें सुखा वेक वण ॥ विशय त्या गिती स ज्ञान ॥ मुखी सिजा
 ण आसक्ति ॥ ए २ ॥ दुःखाची अर्धघडी ॥ नाश विशय
 सुखाची याकोडी ॥ विशया लागि सि ए ती वेडी ॥ अविना
 श गोडी निविषदी ॥ ए ३ ॥ एवं या लोका व्याठाई ॥ सुख ॥ ५४ ॥

सर्वथै वनाहि ॥ लोकांतरी लणती काहो ॥ नघडे तेहि स
 र्वथा ॥ ए ४ ॥ श्लोक ॥ अतं वदष्ट वदुष्ट स्पष्ट सिंया त्यय व्य
 यैः ॥ वक्त राय कामत्वात् ॥ षिवच्चापि निष्कलं ॥ २१ ॥ टिका ॥
 जैसा देखिले लोका ॥ तेसें चि जाणवे स्वर्गादिक ॥ अना
 दि दुःख मुक्त देख ॥ सदोश मूर्ख वांछिती ॥ ए ५ ॥ स्वर्गी ल
 ण सिद्ध शकोण ॥ आरूकत याचेल क्षण ॥ स्पष्ट आस
 या नाश जाण ॥ तपक्षी ए दिवि भोग ॥ ए ६ ॥ तपसंपति स
 मान पाह ॥ स्पष्ट माडी त्या व्याठाई ॥ सज समान भोग पा
 हो ॥ ते सुख नाही मानसि ॥ ए ७ ॥ आण आपण्या हो नि

॥५५॥

अधिकपदी ॥ त्यासिदोषआरोपुनिनिदि ॥ तेथेहीऐसी
 विषमबुद्धी ॥ सुखत्रिशुद्धीतेथेकैचे ॥ १८ ॥ यालागिस्व
 र्गभोगिजंसुख ॥ सकळासिसारिखेनाहिदेख ॥ त
 पानु ॥ अरेन्युनाधिक ॥ भोगितीलोकनिजकर्म ॥ १९ ॥
 ॥ येकउर्वसिभोगीभोगुलागला ॥ येककालिविदू
 पपावला ॥ भोगेंतपक्षयोजाला ॥ नाशआलात्र
 निवार ॥ २० ॥ जवजवस्वर्गभोगभोगिती ॥ तंवतंवत
 पाचीक्षीणशक्ति ॥ तपक्षयेक्षयाजाती ॥ नाशपाव
 तीस्वर्गस्थ ॥ २१ ॥ स्वर्गप्राप्तिचियेविधि ॥ कर्मकरि

॥५५॥

तांविघ्नार्थां जेणेनळेस्वर्गसिद्धि ॥ जाणत्रिशुद्धी
 उद्धवा ॥ २ ॥ जेगर्भिचीसटबळे ॥ त्याचेवारसेनवचे
 केले ॥ तेविकर्मीचिविघ्नउद्धवले ॥ पावणेंठेलेस्वर्ग
 चे ॥ ३ ॥ एणसिघ्नकरिकोण ॥ कर्मकरितांहोयति
 गुण ॥ हेकर्मचिकर्मासिजाण ॥ विघ्नदारुणउपजवि
 ॥ ४ ॥ कर्मचिकर्मासिसाधक ॥ कर्मचिकर्मासिबा
 धक ॥ ५ ॥ कर्मचिकर्मासिमोचक ॥ हेनेणेनियालोकगु
 तले ॥ ६ ॥ काम्यकर्मविघ्नविचित्र देशकाळ

संज्ञात्रं द्रव्यदहणविधिपात्रं शुद्धिसर्वत्रपाहिजे ॥ ५६ ॥
 संक्षयरोगः आगे गियासि ॥ ५७ ॥ पथ्यबाधित्यासि ॥ ते
 में जाए काम्यकर्मसि ॥ अल्पदोषे सिन्नतिविघ्नो ॥ ७ ॥ प्र
 चंडदुधाचे भांडे ॥ माजिथें बयेक कांजी पडे ॥ ते एं दही
 नातुपंजोडे ॥ करी खवडे दुधाचे ॥ ८ ॥ तैसें काम्यकर्मजा
 ए ॥ अल्पहिहे जांचिविगुण ॥ फळनळे परिदारुण ॥
 ते कर्मचिविघ्न उपजवी ॥ ९ ॥ कष्टो निबारा मासि ॥ जैसा
 लुषीव ॥ करी कसी ॥ त्याच्या फळा आड विघ्नं केसि
 के त्याक ष्टासि नासके ॥ १० ॥ भुमी शुद्धि शुद्धविज ॥ ॥५६॥

काळिपर्जन्यकर्तानिरुज ॥ उपकरण सामग्री समाज ॥ प
 हि लेवो जपाहिजे ॥ ११ ॥ पेरणी जालिया पाठी ॥ देखें रा
 खले कुंपकारि ॥ सोकारा वें अवसी पाहाटी ॥ अळसपोटी
 सांडोनि ॥ १२ ॥ पीकयेतां कएसी ॥ अभावहिं सा लापडे त्या
 सि ॥ कांको लीपडे पिकासी ॥ चालिसेतासि निंदलें ॥ १३ ॥
 गर्वाचा तांबारा पडे ॥ कां अहंते लारोगचंटे ॥ किवां अध
 माचि अलिवाटे ॥ पीक बुडे ते लेंहि ॥ १४ ॥ सकळसो कर
 लें नधडा ॥ तरि असे लक्ष्मिचा भेदुडी ॥ कीजे पीकाची
 धारबुडी दाणा बुडी उरेना ॥ १५ ॥ दंभाचि घांटीपड

ल्यां च्छाटीदिसेपकि ॥ १६ ॥ कामक्रोधा
 च्छातंदि ॥ मुळाचेबांधं ॥ रांडी ॥ १६ ॥ आल्या
 विकल्याचीधाडी ॥ सेतामाजिनुरेकाडी ॥ कुबोसना
 टोलांचिपडेउडी ॥ समूळससंडीखुरांट ॥ १७ ॥ एवंक
 षिवल्याच्यापरी ॥ सफामासिविष्णुभारी ॥ फळत्रं
 तरलेदुरी ॥ विघ्नसागरीबुडाले ॥ १८ ॥ स्वर्गयेकया
 लीकबहुत ॥ यालागिदेवविघ्नकरित ॥ मुखपुं
 विघ्नाप्रवर्तत ॥ स्वर्गराखतनिजभोगा ॥ १९ ॥ येकि ॥ ५७ ॥
 वेश्यायेकिरति ॥ तेथेंसतामबहुतयेती ॥ तेजै

सेकळहोकरिती ॥ तैसिगतीयाशिकां ॥ २० ॥ कांसु
 णीजैसीरुतस्नात ॥ तिसिभोगुयेतीश्वानबहुत ॥ परस
 गुरुगुरुकरित ॥ तैसास्वर्गभोगीतसकाम ॥ २१ ॥ तेथ
 ज्यासिभोगघुं ॥ भोगुंजातांश्रुडकुनिपडे ॥ भंडिमा
 होयजगापुढे ॥ सज्ञानतोंडेथुंकिती ॥ २२ ॥ जिचेंभोगा
 जायसुख ॥ श्रुडहल्यांतेहोयविमुख ॥ तेथुनिघारेगुंतल्या
 देखथुंकितीलोकमुखावरी ॥ २३ ॥ तैसियाशिकांस्वर्गप्रा
 प्ती ॥ भोगेहोयतपन्नु ॥ भोगीगुंतलिअसक्ति ॥ वि
 मुखपडतीदुहलोकि ॥ २४ ॥ ॥ ५७ ॥ ॥ षिवलाचियापरी ॥

अर्गप्राप्तिसिविधेभारी ~~केतक~~ कष्टवृथाकरी भोग
 कैसिया परीघडे ल ॥ २५ ॥ एकलणतिकर्मकुशळ ॥
 आलीकर्महोउनेदं विकळ ॥ अछिद्रसाधनिसका
 ळ ॥ स्वर्गसुखफलभोगुनि ॥ २६ ॥ उद्दवायैसेंहीनघ
 डे ॥ तेमीसांगेनतुजपुढे ॥ पांचश्लोकिफाडोवाडे ॥
 विशदनिवाडेपरियेसे ॥ ५२० ॥ श्लोक ॥ अंतरायै
 रविहृतोयदिधर्मः स्वनुष्ठितः ॥ तेनापिनिज्जितं
 स्थानयथागच्छति तत्रशृणु ॥ २६ ॥ टीका ॥ जेएँश्रं ॥ ५८ ॥

तरायनएवती ॥ यैसीअछिद्रकर्मनरुती ॥ जरिजालि
 देवगती ॥ तरिस्थानप्राप्तीनश्वर ॥ २० ॥ कर्मज्यास्थाना
 प्रतिजाय ॥ तेथगेलियांजेजेलाहे ॥ तेतेसांगेनमीपाहे
 सावधानहोयउद्दवा ॥ २१ ॥ श्लोक ॥ दूष्टेहृदेवतायैज्ञः
 स्वलेकिंयातियाज्ञिक ॥ भुंजीतदेववत्तत्रो भोगान्दि तत्र
 व्याप्तिजाज्जितान ॥ २३ ॥ टीका ॥ पावोनिकर्मभूमिउत्त
 म ॥ वएवरिष्टबालणजन्म ॥ ज्योतिष्टोमादिकरिती
 कर्मनित्यकाम्यअणिहोत्र ॥ २० ॥ त्रैविद्याजाणतीस
 ळ ॥ कर्मकळापिअतिकुशळ ॥ यैसेसज्ञानपरि

भा०पु०
॥५९॥

श्र०१०

सुखकेवल स्वर्गफलवांछित ॥ ३१ ॥ जे एं पुण्ये मी ने जो
ते पुण्य लक्षण वाचार देः याज्ञिक विशया शक्य ग
ह स्वर्गलोगां कडे धावीन ले ॥ ३२ ॥ यजुनि दुंद्रादि देवा
सि जे एं अंतर पडे मजसि ॥ त्या पावले स्वर्गलोकासि ॥
दिव्य भोगासि भोगावया ॥ ३३ ॥ बहुती विचळि ले जे
नेहाड ॥ स्वान स्वला ला करी गोड ॥ तेसे याज्ञिका स्व
र्गकोड ॥ स्वपुण्ये गोड करिताति ॥ ३४ ॥ कांश्मशान ब
ळीचे अन्न ॥ कलहे शान शेष खाय श्वान ॥ तेसाचि
स्वर्गभोगज ॥ शेष भोजन बहुताचें ॥ ३५ ॥ गांठिचें ॥ ५९ ॥

वेचोनि शुद्ध सुकृत ॥ चिष्ट भोग विकृत घेत ॥ याज्ञी
कप विन्न लक्षण वित ॥ मोले सवित बहुसे विष ॥ ३६ ॥ के
वळ वायसाचें मांस ॥ तेहि स्वान मुखीचे शेष ॥ मोले तमि
ले बहुवस ॥ तेसे सिरसक सयाज्ञिका ॥ ३७ ॥ स्वर्ग उचि
ष्ट बहुताचें ॥ त्यासि मोल वेचे अतिकष्टाचें ॥ तेहि नमि
ले जीधलीचें ॥ अथपतनाचें अहिनिशी ॥ ३८ ॥ स्वर्ग भो
गभोगीती देव ॥ तेहि लक्षणताति आ लीति देव ॥ याज्ञि
काते ठाड लाव ॥ दिविठे भवभोगिती ॥ ३९ ॥ एवं जालि
यां प्राप्ती ॥ तेथे जे जे भोग भो रीती ॥ ते मी सांगे न तु ज प्र

चि

धर्माधर्मी

स्वर्ग

॥६०॥

दे

ती आदक निश्चिती उधवा ॥ ४० ॥ समान भोग समस्तां
 ना हे जाण गावर्धना ॥ याची जे पुण्या वस्था ॥ तेसी प्रा
 ततातया सि ॥ ४१ ॥ श्लोक स्वपुण्यो पचिते शुभे विमान
 उषगीयते ॥ गंधर्व विहर नमध्वे वा नां हृद्यवेशधृ ॥ २४ ॥ टिका
 ॥ आपुः पुण्या धनिमोले ॥ चंद्र प्रभा शुभ्र विमाने आले ॥
 त्यामाजि आरुढले ॥ भोगं ला गले दिव्य भोग ॥ ४२ ॥ तेथदि
 वंदे हा विप्राप्ति ॥ नो हर वधाते धरिती ॥ अति मधुर गं
 धं दगाति ॥ स्वेषा क्रीडती ॥ यासि ॥ ४३ ॥ या स्वर्गाच्या
 स्वर्गांगना ॥ देखतां भु ॥ मना ॥ भगत्याचे नि

॥६०॥

हे दे जाण ॥ नाता स्थ ॥ ४४ ॥ श्लोक स्त्रीभिः
 काम गयानेन किक ॥ ४५ ॥ क्रीडन्न वेदा
 लयापातं सुराकि डेषु निर्वृतः ॥ २५ ॥ टिका ॥ त्या स्त्रीयां
 समवेत आपण ॥ विमाने ॥ रो नि आरोहण ॥ स्वेषा
 मी गमन ॥ शोभे विमान ते कैसे ॥ ४५ ॥ घंटा घंटा का जा
 लमाळ ॥ सुदं टिकार त्र मे खळा ॥ किं कि ए ला वि
 लीया सकळा ॥ विमान लिला विचित्र ॥ ४६ ॥ छिली ॥
 या ठायाने दि ॥ ना ॥ चैत्र वना का नंदन वना ॥ भोग
 यथा स्वर्गांगना ॥ असक्त ज ॥ जालासे ॥ ४७ ॥ द

॥६९॥

नीसुमन्तचेसंभार। परागउधलतसपूर। कोकिलाचे
 नधुरस्वर। झणकारभ्रमरांचे। ४०। मंदसुगंधसुशीत
 ल। झळकतंमळयानीळ। स्वर्गांगनासीगदारी
 ळ। कामसुकालसुकामा। ४१। श्रितिकापुराहाता
 भेटि येकेवेलेंभडकाउठि। तेसंपुण्यवेचलेउठाउठि
 ॥भोगासाटिसकामा। ४२। नजपतनयेदुलयेथ। भो
 गजातीहेसमस्ता। हेहीनाठवित्याचेंचिंत। कामा
 रूक्तजालासे। ४३। दिपादिदेतांश्रालिंगण। पतं
 गाताठधनिज। ४४। तेनाउवेश्र। सपतन। भो

॥६९॥

भोगीमनविगुंतले। ४५। लोक। तावस्रमोदतेस्वर्गेया
 वतुण्यसमाप्यत। ४६। पुण्यःपतस्यर्वागनिबुनकाळ
 चालितः २६। टिका। जवजवश्रसेपुण्यसंपति। तवस्व
 र्गसुखभोगिति। क्षीणजायापुण्यशक्ति। पतनपाव
 तीतत्काळ। ४७। जववरिगांठिश्रसेधन। तववरिवेसे
 वेसौजन्य। निःशेषवेदलियाधन। मुखपरतोनपाहे
 ना। ४८। तेसिचिस्वर्गीचिवास्ति। निजपुण्यंभोगभोगि
 ती। पुण्यक्षयंक्षयाजाती। पतनपावतीश्रनेछा। ४९
 ॥कष्टकरूनियांया। शेकी। स्वर्गसाधिलाहोवावया

॥६२॥

सुखी॥ तेजालेजीपरमदुःखी॥ पतनश्रुधोमुखीपाव
 ले॥ ५६॥ उडालेस्वर्गभोगाचेसुख॥ श्रालेगर्भवासाचे
 दुःख॥ जलोतेसकामाचेमुख॥ ठकलेयाज्ञिकसुखले
 ले॥ ५७॥ उडवाजेक्षणतीस्वर्गसुख॥ तयारितीपावले
 दुःख॥ स्वर्गसुखमानितीमुखी॥ नकेनिदेषितोमाग
 ५८॥ विधियुक्तश्राचरतांयाज्ञिक॥ पुढतीपावलेथोरदुः
 ख॥ तरिश्राविधितेहोईलसुख॥ ज्ञानीदेखलक्षणसील
 ॥५९॥ येथप्रवृत्ति॥ एगीचीप्रवृत्ति॥ दोप्रकारेअसे
 वर्तति॥ येकरिधिंरूपेअचरती॥ दुजीस्थितीश्राविधी

स्वर्गभोगे

॥६२॥

ने॥६०॥ श्रातांगीतलीतुजागी॥ तेवेदोक्तविधान
 स्थिती॥ जेविधीतेस्वर्गप्राप्ती॥ प्रवृत्तिउक्त॥ ६१॥ पु
 ण्यस्येस्वर्गपतन॥ तेहीसांगीतलेकथन॥ श्रातांश्र
 विधीजेअचरण॥ तेहिलक्षणपरियेसे॥ ६२॥ वेदउलं
 घनेंकुमती॥ कुचितजनाचेसंगती॥ श्रप्रवृत्तीचीप्रवृ
 त्ती॥ श्रधर्मस्थितिश्रावधारि॥ ६३॥ श्लोक॥ यद्यधर्मर
 तःसंगादसतांवाजितेन्द्रियः॥ कामात्माकृपणोलुब्धः
 स्त्रेणोभूतविहिंसकः॥ २७॥ टिका॥ सहजेप्राणीकर्मि
 संक्त॥ प्राप्तकामेश्रतिलुब्धहोत॥ कामनपवतांदी

॥ ६३ ॥

चचित्त स्वभावनिवृत्तिवाचा ॥ ६३ ॥ सौसिया स्वभावनिवृत्ति
 सि जरिसंगहे ॥ असंतपुरुषी ॥ तारि शोटे अधर्मासि ॥ अ
 कर्मासि प्रवर्ते ॥ ६४ ॥ वंचळ वेंकर्मटमन ॥ त्यासि अससंग
 मदिरापान ॥ कामं वृश्चिकेंदं शिलें जाण ॥ तेकां प्रवर्तणे
 अवातघ ॥ ६५ ॥ पि स्या हाती धेडे वाली ॥ दीधल्यां तो स
 वत्रजाल ॥ ६६ ॥ करि हो लि ॥ स्वधर्मसमुळी
 जाळिती ॥ ६७ ॥ गुती दीधलें शस्त्र ॥ खोचिता
 नलुणें ॥ ६८ ॥ एण ॥ ६९ ॥ जैशरी ॥ हितविचा
 रितेने ॥ ७० ॥ ॥ ७१ ॥ तरे देव्हारा ॥ तिच्या

रति

चि

॥ ६३ ॥

तोंडां नादि वारा ॥ ७२ ॥ पाच्यादिगंबरा ॥ नाहि
 थारवैर ॥ ७३ ॥ गंखरा ॥ चालिदंभा
 यापसा ॥ ७४ ॥ थारा ॥ कामशस्त्रा प्रवर्ते
 ॥ ७५ ॥ क ॥ कामास्तवजी वंधर्म ॥ ७६ ॥ अ ४
 अधर्मा ॥ ७७ ॥ निदुधधर्म आवरती ॥ ७८ ॥ निदुध
 मांचा संय ॥ ७९ ॥ मोषिता मूल लुब्धभोग ॥ लुब्धभोगाम
 नीचांग ॥ अधर्मसांग सविस्तर ॥ ८० ॥ अधर्मवाढतां
 उभारा ॥ पर ॥ ८१ ॥ आलि पर उंदा ॥ याचि लागि शरी
 रा ॥ उपाय दारा क ॥ ८२ ॥ ॥ गने लागि अति

॥ ६५ ॥
न

दिन स्त्री ध्याने होय स्वै एण ॥ स्त्री साधा वया जाण ॥ भू
 तं हने आरंभी ॥ ७४ ॥ श्लोक ॥ पशु न विधिना लभ्य प्रेत भू
 त गणान्य जन ॥ नरकानवशे जंतुर्गत्वायात्कल्ब एत
 म् ॥ २० ॥ टिका ॥ विधि स्त एतेन करावे ॥ वेद बोले तेनाय
 कावे ॥ स्मृति शास्त्र नावडे जिवे ॥ कर्म करावे स्वै छेने ॥ ७६
 ॥ जारण मारण उच्चाटन ॥ मोहन स्तंबन वशीकरण ॥
 असाध साधोनि अजन ॥ करी लागवण स्त्री यासि ॥
 ७७ ॥ लोण राई आ ॥ ७८ ॥ सुरसें कालवी अघ
 वे ॥ शाबर मंत्रा चें निव ॥ करु धावेतामस ॥ ७९ ॥ ६५

कर्म करावया अभिचार ॥ ७८ ॥ क बान्नर ॥ सर डबे डु
 के मळ मगर ॥ गीध धार हो ॥ ७९ ॥ नश बाहिर वेव
 ताळ शो टिंग पिशाच कं काळ ॥ मार को मेस को मै रा
 ळ ॥ भुता प्रबळ उपासिती ॥ ८० ॥ काळी चिडी कांकण
 धारी ॥ काग बग उलूक मारी ॥ अ वतै नि काली मांजरी
 ॥ साबर मंत्री हो मिती ॥ ८१ ॥ बाह्या घाण चें तेल चो
 री ॥ प्रदोश संधी न्हाय शनवारी ॥ शाकिनी डाकिनी
 मध्मरात्रि ॥ हो मा माझारी चेंत वी ॥ ८२ ॥ माघाचे घटभ
 री ॥ मोतंगी चि पूजा करी ॥ रुधिर घाली प्रेत पात्री ॥

६५

॥६५॥

गेहनीमंत्रीमंत्रोति ॥ ८३ ॥ देवैर्निमीलैह लदीचोयाउटी
 सिंदुराचामलि लल्लुटी ॥ कागसाधावयाहटी ॥ श्र
 जनकेष्ट ॥ ८४ ॥ होमपात्रेक रावयातांतडी ॥ स
 मुळश्रयातेंतोडी ॥ फलीतपुष्पीतश्रौषधीउपडी ॥
 आशनाबुडघालावया ॥ ८५ ॥ बीजजघावयामंत्रा
 चे धोलेंके तडेप्रेताचे ॥ आणविमृगश्राम्बलाचे ॥
 भयपाणचे नानीन ॥ ८५ ॥ खेचरभूचरजळचर ॥ जी
 वप ॥ डेली ॥ श्रपार ॥ खेडनि ॥ लणचेरुधिर ॥ श्रमि
 चारश्रायशी ॥ ८६ ॥ गा ॥ एणसिजाए ॥ पिडा ॥ ६५ ॥

करितीदारु ॥ क्षेत्रविक ॥ ए ॥ स्वार्थेप्राएघेता
 ती ॥ ८७ ॥ श्रवालईचेदेवले ॥ सिवालईचेशिवशे
 ष घेतांकारतीश्रालस वासनाश्रसोसश्रधर्मि ॥
 ८८ ॥ एवकर्मकरितांसे ॥ श्रकर्मकर्मवसे ॥ श्रंध
 तमीतोप्रवेशे ॥ जेविकांश्रवसेचंद्रमा ॥ ८९ ॥ श्रकर्म
 जाणश्रतुबेली ॥ जिवाचेंनिजज्ञानछळी ॥ श्रतिमूढ
 करोनितेकालि ॥ श्रक ॥ श्रोलिघालित ॥ ए ॥ तेन
 रकाचीनवल ॥ कोरिने ॥ श्रलिजातां ॥ थाकन
 श्रगोगासर्वथा ॥ कैवेव ॥ श्रइल ॥ ९१ ॥ त्याते

६

॥६६॥

ग्रंथतमजि उक्ती ॥ देवतां अथ ज्ञेयवृत्ति ॥ निघतां नि
 र्गमविरसि ॥ ती नरकं वीवसती मूढले ॥ ए२ ॥ जब होय
 कर्मभोग्यात ॥ तबं नरकभोगी आकल्यांत ॥ मगस्थाव
 रत्नपात ॥ वृह होय कांपाषाणः ॥ ए३ ॥ येसी अवस्था
 माटमूढ ॥ केवल जा लेते जड स्वप्नी सुखनेणती
 गोड ॥ दुःख दुर्वाडि भोगिती ॥ ए४ ॥ एवं अधर्म प्रवृत्ती
 वर्तता ॥ सुखलेश न लभे सर्वथा ॥ दुख अनिवारभी
 गिता ॥ निर्गमता त्यासि न ॥ ए५ ॥ श्लोक ॥ कर्मणि
 दुःखोदकाणि कुर्वन्ते दुःख पुनः देहमाभजते त ॥ ६६ ॥

त्रकिं सुखं मत्पदमित्तः ॥ २७ ॥ का ॥ आर्द्रके बा पा
 उद्ददा ॥ अणधर्मात्मिकां जि म सुखनभे देत्या चिया
 भावा ॥ सुखप्रभावाभा जिवास ॥ ए६ ॥ नरदेहाये उनि
 केवल ॥ कुरं मकरिती प्र० उ ॥ ज्यासि उन्नरोत्तरदुः
 ख फळ ॥ यातना सबळ भोगवि ॥ ए७ ॥ मरमरो दुख
 भोगिदा ॥ ए८ ॥ उपजोनिक मकरिती न ॥ दुःखावत्ती प
 डले जाण ॥ आपण्या आपण घातक ॥ ए९ ॥ जे संत
 नरणी ॥ मु ॥ त्यासि स्वप्नी होनाती सुख ॥ कुरक
 किरिती ॥ मुके चढते दुःख कामी ॥ ए१० ॥ एवं

प्रवृत्तिमा असतां सकाम कर्म आवरता सविधि
 अविधी कर्म करिता दुःख सर्वथा अनिवार ॥ ६०० ॥ स
 विधी काम्ये स्वर्गपतन ॥ अविधी कर्म नरकदाफ ए
 ॥ एवं प्रवृत्तिमा जिजाण सुखको ए संमो ॥ १ ॥ लणसि
 लाकपाळा व्यागाइ नित्य सुख असे लपाहि ॥ त्यासि
 जन्म मरण नाहि ॥ अमरत्व आलीहि साधावो ॥ २ ॥
 लोकपालाचे नित्य लोक ॥ लोकपालहि नित्य दे
 ख ॥ तेथें असेल नित्य सुख ॥ येसे मुखकल्पिती ॥ ३ ॥
 श्लोक ॥ लोकांना लोकपालां मद्रयंकल्पजिवि

का

॥ ६८ ॥

अहंकारादिदेहपरियंत ॥ जवजीवासी मीपणे भासत ॥ तवना
 नात्वमानी सत्य ॥ ते मिथ्या निश्चित उद्धवा ॥ ४२ ॥ जैसे आपुलेचि
 निजसुख ॥ आरिसा करि आपुल्यास मुख ॥ तेसे अविद्यायोगे
 माइके हेतदेखदाखवी ॥ ४३ ॥ आरिस्यामाजि आपुल्या ॥ जोई
 तप्रभावे देखिला ॥ तेणें अज्ञानाहि दीधजाला ॥ मिथ्याभास
 ला आ ॥ ४४ ॥ तो आभासु जालिया समोर ॥ त्रिगुण गुण
 चें विकार ॥ एकचिदावी नानाकार ॥ दीसे साचार गुणक्षो
 भे ॥ ४५ ॥ तेसे आपुलेचि मुखके वळ ॥ शस्त्री आदर्शी आणी
 तळ ॥ लांबचंच उच्छि ॥ करी प्रबळ विकारी ॥ ४६ ॥ एवं त्रि

प्रकारकार्यविशेषे ॥ पञ्चदेखिजेनिजमुखे ॥ तेसें नानातेमतेलटि
 के ॥ गुणक्षोभके ॥ सत ॥ ४७ ॥ दुसरी विनिले पाटाकारी ॥ पटावरी
 तंतूची ॥ ४८ ॥ दिसती तेवी चराचरी ॥ नानाकारीयेकुची ॥ ४९ ॥
 ॥ सारखे चाके लाउ सुंवरिकठिण ॥ आंतुवाकसु ॥ मधिलपीलु
 निघ्यावास्तु ॥ हात्रिगुणदोषत्यानाही ॥ ५० ॥ तेसा परमात्माश्री
 हरि ॥ अद्वितीय एक चराचरि ॥ त्यासी अनेकत्वाची परी ॥ सत्वा
 दिकरिगुणक्षोभु ॥ ५१ ॥ जैसा बहुरूपी आ पुल्याठाठूं ॥ नाना
 सोगे धरि स्वदेही ॥ तितुकीरूपेत्यासी नाही ॥ येकलापा
 ही अद्वैत ॥ ५२ ॥ तेसा सच्चिदानंद श्री हरि ॥ आत्मा एकच ॥ ७२ ॥

राचरि ॥ नांदतां हे नानाकारि ॥ देतामा शरि अद्वैत ॥ ५३ ॥ अद्वैतसा
 धिले जीवासी ॥ सत्यमानले आह्लासी ॥ परी एकी आशंका येसी
 ॥ निजमानसी वर्तत ॥ ५४ ॥ तूचि ह्मणसी जीवपरतंत्र ॥ आता अ
 द्वैतपणे स्वतंत्र बोलसी बोलणे विचित्र ॥ के विसाचारमाना
 वें ॥ ५५ ॥ अद्वैतपण संपादिसी ॥ माझे भयलोक पाळा ह्मण
 सी ॥ हे मनेगा आह्लासी ॥ अद्वैतासी भयकेचे ॥ ५६ ॥ एसे
 यारीती ॥ जात्या संदेहासि रिघावा ॥ तोतुं आतळोने
 दी जीव ॥ कबरवानिधासि ॥ ५७ ॥ जीवासी उपाधी तदात्म
 ता ॥ तवंतव ॥ नानातें परतंत्रता ॥ इश्वरस

या
 तानीमकु ॥ ५ ॥ अस्मिन्मनीनः त्रीधां दः सेनापती विलविकळ ॥
 आबां प ॥ ५ ॥ पारसाळ ॥ राखण सबळ त्या पासी ॥ ५० ॥ तेसी जी
 वासी ज ॥ कता ॥ तवंष्ट एसी कर्तारुत्तानियंता ॥ जाणु श्व
 रुचि स ॥ ५१ ॥ परतंत्रता ते जी वासी ॥ ५२ ॥ अने कले परतंत्रता
 ॥ या ला गि दुश्वरु नियंता ॥ ऐसी देखो नि दुश्वर सत्ता ॥ भय स
 मस्तां जी वासी ॥ ६० ॥ माझे दुश्वर सत्ते चे भय देखो नि अंत कु
 भीत ह ॥ ६१ ॥ द्रादिका पाडु काये ॥ भय वा हे विधाता ॥ ६२ ॥ मा
 झी ॥ अत्यंत प्रलक्ष्मी सत्ता ॥ वाजे हरि हरा चे माथा ॥ अने क
 कला चा मंरुत्ता ॥ मी चि सर्वथा निज कालु ॥ ६३ ॥ या ला गि ॥ ७३ ॥

अने कले जव आहे ॥ तव वरी दुस्तर काल भये ॥ जे कां अने
 कले नाही होय ॥ ते कां काळ काय नाशेल ॥ ६३ ॥ ऐसें अ
 ने कला चे माथा ॥ दुश्वर भयाची काल सत्ता ॥ अने कले प
 रतंत्रता ॥ जाणु सर्वथा उद्धवा ॥ ६४ ॥ ते अने कले जे जाय
 ॥ ते काळ नाही मां के चे भय ॥ परतंत्रता परतंत्रता नो ह ॥
 ये कले ॥ ६५ ॥ जेथे ऐका सलुनुठी ॥ ऐको द
 खी सब उद्धाष्टी ॥ ते कां स्वानंदा चा कोटी ॥ भोगित उठी नि
 ज बोधे ॥ ६६ ॥ न्यासु रवाची मयादा ॥ देशे काळें न कर वें स
 दा ॥ त्या सुखे भा ॥ सुख संपदा ॥ भो ॥ तो सदा अद्वैते ॥ ६७ ॥

निजात्मज्ञानेन नैकीरु दूजेनिदिए अद्वैतसुख सादुनि
 कर्मवादि नमूर्खी नानालोकवांछिती ॥६८॥ भागां कर्मवा
 दीकर्म लिले प्रवृत्ति अतिश्रेष्ठ ॥ कर्मकरु निउद्रट ॥
 लोक वष गवरिष्ट भोगावे ॥६९॥ तेचिनिरसुनि आतां
 ॥ पुढा ॥ बालवीलीकथा उधवासी अद्वैततांदुट सर्व
 ध्यासं तु ॥७०॥ श्लोकार्ध ॥ यएतत्समुपासीर ॥ स्तेमुद्यं
 तिष्ठ ॥ यतिः ॥७१॥ टीका ॥ एवैशम्यज्या आठाद् तं
 नरम ॥ असक्तपाही ॥ यागादिकर्मकरु निदेही ॥ भोग
 स्थानतहीटाकि ॥७१॥ जेजेठा कुनिगेले लोक तेथु ॥७४॥

नियान्तिकापतनधाका वंदुःखीदेखोलोक नायक ॥ अनि
 त्यलोकदेखोनि ॥७२॥ पदच्युती लोकच्युती ॥ भोगकर्मसी भो
 गच्युती ॥ केलेंकष्टवृथाजाती ॥ दुखी होती निजपतने ॥७२॥
 द्याया ॥ कीजेतरटमार ॥ तैसेवातप्रोतदुःखफार ॥ भवेज
 न्मरण ॥ नार ॥ भोगी अद्यो रगभवास ॥७४॥ राहुटमाले
 चेंकरे ॥ मंतीरीतापुटती भरे ॥ तैसा अविश्रमफिरे ॥ गर्भ
 द्वारे मरणंत ॥७५॥ नीचेंखादिल्यादुखितासी ॥ दाढीसी आ
 गीलागे ॥ पी ॥ तैसी भोगक्षये पतितासी ॥ गर्भवासी पी
 डीत ॥७६॥ लोकाची अनित्यता नेंएती ॥ यात्नागिपरम

॥७५॥

सुखिहोती ॥ कर्म फलदुःखप्राप्ती ॥ संसारावर्तिश्रुडकले ७७ ॥
 केवलभोग लोकनित्य ॥ हेहीनघडेगाथेथ ॥ भोगलोकहोतेसत्य
 ॥ तरिश्रुनित्यल्लणवे ॥ ७८ ॥ जेवीदोरिसर्पाभासे ॥ तेवीलोकच
 तुर्दशकेवलमायामयविलास ॥ सुखलेशतेथेकेचे ॥ ७९ ॥ के
 वलजेकांगडक ॥ त्यामाजिकेचेंभोगसुख ॥ कर्मठतेकेवलमु
 र्वीविषयमाडूकवांछिती ॥ ८० ॥ भरलेमृगजळाचेसले
 ॥ तेजेपीकतीशाळीकेळे ॥ तेविषयभोगीसुखफळे ॥
 हेनफळेभ्रांतासी ॥ ८१ ॥ जगदुमदुमित्तभरलेदीसे ॥ तेतु
 माडूकल्लणसीकेसे ॥ हेचिकळलेअनयासे ॥ तुजमा ॥ ७५ ॥

तैसेसांगेन ॥ ८२ ॥ श्लोक ॥ कालआत्मागमोलोकस्वभावोधर्म
 एवमितिमांबहुधाप्राहुगुणव्यतिकरेसति ॥ ३४ ॥ टीका ॥ के
 वळ ॥ यामयकल्पित ॥ संसारतोअज्ञानजनित ॥ एकातेअ
 नेकल्लणत ॥ वितेदुश्चित्तल्लणेनि ॥ ८३ ॥ कनकबीजसेवताजे
 से ॥ शाहापानानुषहोयपीसे ॥ मगत्यासीनसतेआभासे ॥ सस
 मासेगोसर्प ॥ ८४ ॥ तैसेमायावशेश्रुतीभ्रांता ॥ नसतेअनेक
 त्वभासेचिन्ता ॥ नभीगंधर्वनगरपाहातां ॥ दीसेशेभितापु
 रदुर्ग ॥ ८५ ॥ काआंधारीदोरुदिसेडोळा ॥ ल्लणसर्पदंडा
 श्रीसुमनस ॥ ना ॥ नानायेकावळिमुक्ताफळा ॥ कोनीअ

॥७६॥

लाविसरली ॥ १ ॥ तेवीनिजासामीपु ॥ षोत्तमः ॥ त्यामजना
 नारूपेनामकर्म ॥ काळुआत्माआगम ॥ स्वभावोधर्ममजल
 एती ॥ ८७ ॥ काळलएतीप्रकृतीक्षोभक ॥ आत्मा लएती
 प्रकृतीव्यापक ॥ वेदलएतीकर्मबोधक ॥ अदृष्टद्योतक
 धर्मतोषी ॥ ८८ ॥ अदृष्टदृष्टकरुनिभोगवीजे ॥ यालातो
 धर्मल ॥ जे आतांस्वभावोजेएंबोलिजे ॥ तेहासह
 जेंपटियसो ॥ ८९ ॥ आत्माभोक्ताहास्वभावो ॥ जेएंपरि
 एतेदेवादिदेहभावो ॥ इत्यादिकांहेतुपाहो ॥ मजची
 स्वभावो लएताती ॥ ९० ॥ अदृष्टाचेंफळनानालोक ॥ ७६ ॥

॥ लोकलएणाव्यांहेतुहेदेख ॥ एवमजएकांतेअनेक ॥ मि
 थ्यापूर्वमानिती ॥ ९१ ॥ नानारंगाचीयाहती ॥ चित्रलिहिलि
 यथा ॥ गुति ॥ तिहिनानाकारेदीसेभीति ॥ सर्वव्यक्तीद्योतक
 ॥ ९२ ॥ ते ॥ नानांकारनानाधर्म ॥ नानानामेनानाकर्म ॥
 तेमीअवधेआत्माराम ॥ सर्वोत्तमसर्वथा ॥ ९३ ॥ मजवेगळ
 रीताकाही ॥ अणुभरिठावउरलानाही ॥ मिसर्वात्मास
 र्वदेही ॥ सर्वगतुपाहीसर्वद ॥ ९४ ॥ जैसेसागरामाजीत
 रंग ॥ तेसेमजमाजिदीसेजग ॥ जगनळेंतेजीचिचांग ॥
 सुखअवंग ॥ नमाजी ॥ ९५ ॥ मीशुबुधमुक्तस्वभा

॥७७॥ व॥ त्या मजना वेंढे वित्ती ना व॥ उद्दवा ज्यासि जैसा भाव॥
 तैसा मी दे तयासी॥ ए० नास्ति क्वं वसे ज्याच्या ठां० त्या
 सी मी सर्वथा कोठे चिनाही॥ आस्ति क्वं ता लागी पाही॥
 मी सर्वा ठां छुंतिष्टतु॥ ए० भावार्थे जो मज जेथे पाहे॥ त्यासी
 तेव्हा चि तेथे आहे॥ मज पावा चया उपावे॥ बहुत पांहेन
 लगती॥ ए० मी सर्वात्मा सर्वगत एक॥ ऐसा जयाचा भाव
 निष्क॥ तोचि पढियंता मज लोक॥ ज्ञान टिळ कुतो माझा
 ॥ ए० तो आत्मा मी त्या चेंदेह॥ मिथ्या तातो माझे ध्ये
 य॥ मी ज्ञाता तो शुद्ध ज्ञेय॥ ऐसा पढीये तो आत्मा॥ ७००॥ ॥७७॥

उद्दवा हे एक आत्म भक्ती॥ सज्ञान ज्ञाते येणे भजती॥ तया
 मज रूभेद प्रीती॥ तुही यारिती भजावे॥ १॥ परमात्मा ये
 कनि त्पशुद्ध॥ त्यासी मायामय संसार बंधु॥ मिथ्या जाण
 देह संंधु॥ हा निजात्म बोधुपे माझा॥ २॥ हा मिथ्या बंधु
 धुपडे जिवासी॥ आत्म ज्ञाने मुक्ती त्यासी॥ हे मागे बोलि
 लो तुज पासी॥ तेचि मत निराशी दृढ धरिले॥ ३॥ ध
 कनि श्रो च वदावा॥ श्रंती श्लोक चोती सावा॥ मी मासक
 मताचा आवा॥ निरा सुबरदा येहे केला॥ ४॥ एवं नि

॥७८॥ रसुनिमतांतरा ॥ अद्वैतस्यापिलेदुदतरा ॥ हेचिनिजज्ञा
 नसाचार ॥ वरंवरवरिष्ट ॥ ५ ॥ अद्वैतज्ञानशुद्धचोरख ॥ एको
 उद्ववाजालेसु ॥ हृदयंदाटलाजिहुरिरख ॥ पाहेश्रीमु
 खकलाचिं ॥ चालिलेसात्विकावेभरिते ॥ चितविसरले
 चिंतनाते ॥ अश्रुलोडलेजितेथे ॥ आपआपण्यातेविस
 रला ॥ उद्ववासीनावेक ॥ पडोनिठेलेचिठक ॥ सावध
 होचुनिदेव ॥ कलासमुखतोजाला ॥ ६ ॥ अद्वैतभजने
 जेभडते ॥ तेभक्तश्रीकलासी ॥ आवडते ॥ तेकेवीप्रा
 त्तहोमाते ॥ यालाजिहुरितेपुसतु ॥ ७ ॥ श्लोकः ॥ ७८ ॥

रव

श्लोकः ॥ उद्ववउवा ॥ गुणेषुवर्तमानोपिदेहजेधनपाव
 तः ॥ अज्ञानबधतंदेहोबधतेवाकथंविभो ॥ ७५ ॥ टीका ॥
 उद्व ॥ एतेकलनाथा ॥ आत्मादेहामाजिअसतां ॥ बं
 धनपावेचित्तत्वता ॥ किंसर्वथापावेना ॥ १० ॥ गुणअस
 तामुक्तीघडे ॥ किंवागुणगेलियामुक्तीजोडे ॥ हेचिसा
 गादेमजपुडे ॥ अतिनिवाटेनिश्चित ॥ ११ ॥ गुणअसतामु
 किमडे ॥ हेसर्वथाबोलणकुडे ॥ ज्वरअसतांआरोग्य
 नघडे ॥ वृक्षनचढेभीरुहसी ॥ १२ ॥ बाह्यबाधोनिपाषा
 ण ॥ समुद्रामाजितरेकोण ॥ तैसेदेहीअसतांतीन्हीगु

॥७८॥

ल मुक्तपणकेनेनि ॥ १३ ॥ गुणदेरज ॥ दिक ॥ त्याचे कार्यदेह
 देख ॥ गुण तारिरी श्रीवश्यव ॥ कर्मश्रनेक श्राचरे ॥ १४ ॥ कर्मा
 चे फळ सुख दुःख ॥ भोगेनेपडेग ॥ श्रवक ॥ गुणसी मुक्तिनघ
 डें देख ॥ ज्ञाते कोण कोण एणताती ॥ १५ ॥ गुणगे लिया मु
 क्ती ॥ देह नघडे गाश्रीपती ॥ इहा विषी विनंती ॥ कपामूर्त्त
 श्रवधारि ॥ १६ ॥ गुणचे कार्यदेह द्रिये ॥ ते गुण जाउनि दे
 हराह ॥ भा ॥ विण लक्ष होय ॥ हे श्रवध पाहे बोलणे ॥ १७ ॥
 कार ॥ जाउनि कार्यगहे ॥ हे बोलने घडे काय ॥ गुण जातो ॥ १८ ॥
 देहो चि जाय ॥ मुक्त ॥ तांहे केसेनि ॥ १९ ॥ एवंगुण श्रासं स

॥७८॥

तो नसता ॥ मुक्ती नव ॥ दुगातत्वता ॥ एचि विषी कलनाथा ॥
 तजर्मतत्वता पूसत ॥ २० ॥ जाणिक हीयेक जगनाथा ॥ तुजमी
 विनती ॥ श्री ॥ श्रातां ॥ गुण श्रात्मासी येक त्रता ॥ नघडे सर्वथा
 निश्चित ॥ २१ ॥ भरले मृगजलाचे तळे ॥ चंद्रमा बिबेना तेणे जळे
 ॥ तेनी श्रात्मा ॥ गुणसी नाकले ॥ अभावेना तळे गुणते ॥ २२ ॥ गुण
 ते श्राज्ञान चिराती ॥ श्रात्मा रु ॥ काशगभस्ती ॥ त्या समोर ते
 केसे येत ॥ मग बाधती श्रात्मते ॥ २३ ॥ श्रा ॥ श्रासूयति गिळि ॥
 काउळा वै ॥ नास श्राकळी ॥ २४ ॥ गुळहून मंताते सळी ॥ इश्य
 कु गिळी गजाते ॥ २५ ॥ म ॥ य ॥ वेग ॥ उडे ॥ मगळामे रु शि

॥८०॥

ध्वरिनुडे ॥ मृगजकीजेताय बुडे ॥ ते आसासांपडे गुणतुं ॥ २४ ॥
 ॥ जेवीआक शनातुटेजकी ॥ तेविआत्मानाक लेगुणमेळी
 ॥ मासुखदुःखाचीनवाळी ॥ गुणकलोलीकांभोगी ॥ २५ ॥
 यापरिनघडेगाबद्धता ॥ मायुक्तीचीआडकसीकथा ॥ कैसे
 निबद्धमुक्तवेवस्था ॥ घडेकलनाथातेसांग ॥ २६ ॥ येथेबद्धा
 सीवायकारण ॥ आणीमुक्तीचीकोणखुण ॥ एवंबंधमुक्तल
 क्षण ॥ मजसंपूर्णसांगावे ॥ २७ ॥ श्लोक ॥ कथंवर्तेतविरुरेकैर्वा
 द्वायेतलक्षणे ॥ किंभुजीतोतविसृजेबुध्यातासीतयाति
 वा ॥ २८ ॥ टीका ॥ आताबद्धमुक्ताचीस्थिती ॥ मजसांगा ॥ ८० ॥

वीश्रीपती ॥ कोणेंलक्षणेजाणीजती ॥ दोघेंकळतीजैसेनि
 ॥ २९ ॥ पावोनियाविदेहावस्था ॥ देहीकैसेनिवर्तता ॥ वशकरू
 निगुणातीतता ॥ गुणकीडतांकेसेनि ॥ ३० ॥ पावोनियामुक्त
 दशा ॥ देही ॥ भोगभोगीकैसा ॥ त्यासीत्यागाचाकोणठसा ॥ ह
 षीकेशसंगीजे ॥ ३१ ॥ त्याचेनिद्वेचेंकोणलक्षण ॥ कोणीबैस
 कोणीआसन ॥ वस्तुजाणेनि संपूर्ण ॥ गमनागमनत्याकैसे
 ३२ ॥ ऐसीमुक्ताचीलक्षणे ॥ याहुनिबद्धाचीविलक्षणे ॥ क
 रूनिनारायणे ॥ मजकारणेसांगावी ॥ ३३ ॥ श्लोक ॥
 एतच्चमुक्तं ब्रह्मिप्रश्नं प्रत्यविदावर ॥ नित्यमुक्तो नित्य

॥८१॥

ब्रह्म एक एवेति मे मः ॥ ३० ॥ टीका या ए श्रोत्रराची उक्तं
 रवर्ततसे वैकुंठमायका एते वेत्यामा जिश्रेष्टा ॥
 श्रुतिवरीष्टा गोविंदा ॥ ३२ ॥ अनादी असे गुण संबंधु ॥ तेणें
 आत्मा जाल्या नित्य बधु ॥ तरि नित्य मुक्त हा शब्दु ॥ असं
 बधु सर्वथा ॥ ३३ ॥ जसे आत्मा सी नित्य मुक्तता ॥ तरि बो
 लो नये वद्धता ॥ एकु चिबं व मुक्त लुणतां ॥ नम अ
 वाटतु ॥ ३४ ॥ आत्मा ये कु चितत्वता ॥ त्या सी बधु
 त आणु मुक्तता ॥ येका सी दान्दि अ वस्था ॥ कृष्ण ना
 था के सेनि ॥ ३५ ॥ जो धाला तो चिभू के ला ॥ जागता

॥८१॥

तो चिनिजे ना ॥ जो जी तो तो चिमेला ॥ सत्य तथा बोला के सेनि
 ॥ ३६ ॥ कालें तें चिधवलें ॥ देखणें तें चि अंधळें ॥ अर्धें तें चिस
 ग ॥ कृहिया के ले के से होत ॥ ३७ ॥ लोण तें चि अलवणी
 ॥ के लुडि परीपाणी ॥ अतिशीत लु तो दारुण अग्नि ॥ मुके
 पुराणी बोल गुडे ॥ लु गुडे नाग वेपणें ला जालुं ॥ अन्न भुके
 लेपणें भूकाळ ॥ मुक्ता सी मुक्ती चादु काळु ॥ कापुरा परीम
 लु मि तेना ॥ ३८ ॥ तैसे संत तें चि असंत ॥ अद्वैत तें चि हो
 त ॥ तें कृंहित तनि अनरित ॥ दासे प्रस्तुत आत्मा
 ॥ ३९ ॥ आत्मानित्य मुक्त शुद्ध बुद्ध ॥ एसा तुं वा चिमज

॥८२॥ केलाबोध॥ तो गुरुसंगे लक्षणसी बद्ध॥ अमुअगांध एणें मज॥
 कासिचिबद्धमुक्ता॥ केनेनिघडे कलनाथा॥ कृपाळु
 वा॥ जेजगन्नाथा॥ हेमजतत्वतासांगवे॥ ४२॥ लक्षणसीमुक्ती
 श्रीआगांतुकेता॥ तेणे मोक्षासी आली अनित्यता॥ बंधु
 आगांतुके लक्षणता॥ आसी आधितायेवोपाहे॥ ४३॥ पूर्वी
 बंधुचीनकृती॥ तेथुनिउपजला आतां॥ येसासादिता
 बो॥ ॥ होइलशास्त्रार्थुविरुद्ध॥ ४४॥ श्रुतीस्मृतीशा
 सिद्ध॥ अनादिमुक्त आदिबंध॥ आत्मायेकुअव
 स्थादिविध॥ त्याहीविरुद्धपरस्परे॥ ४५॥ उठिलीबद्ध ॥८२॥

तातेमुक्तितेंठळी॥ खवळलीमुक्तीबद्धतागिळी॥ ऐस्यावि
 रुद्ध॥ आत्माजवळी॥ केवीवळीराहाताती॥ ४६॥ जे
 साजेनेभेटेपाहाट॥ तेवियाविद्याहोययेकवाट॥ सूर्यआ
 धा॥ आंधेमोट॥ तेआत्मानिकटअवस्था॥ ४७॥ हीगासा
 कापुराचवासुजोडे॥ तेअतिविद्यामाजिघडे॥ ससाहा
 आवरीजेचरे॥ तेआत्मापुटेअवस्था॥ ४८॥ उद्धवल्लेक
 लनाथा॥ याजेकळल्यादाहाअवस्था॥ तेचीमुक्तीआली
 हाता॥ मजसर्वथामानले॥ ४९॥ मगललेश्रीअनंता॥ वि
 षट्सांगाव्याअवस्था॥ अणुअनिचरणीठेविलामाथा॥

॥८३॥

मोक्षदातातुमज ॥५०॥ सरदे ननुइवा गाएश्रा एकोनिसुखा
 तनानाराय ॥ माझाउवव ॥ वासज्ञान ॥ हरिरवेंजगजीव
 बोलत ॥ परमार्थिअवस गाढी ॥ दिखोनिष्टश्राचीश्र
 तिगोडी ॥ दवासीवोलाळ ॥ रंगाश्रावडी ॥ जीवेकुरंडीक
 रुपाह ॥ अनुलंघीभक्ताचे ॥ फोडिलेंगुघुज्ञानभा
 ड ॥ भक्तकृपाजीश्रपार ॥ साचारतुष्टला ॥५४॥ उद
 वा ॥ गहन ॥ कृपादवला ॥ जीवन ॥ येकाविनवीजना
 द ॥ आनंदधनबोलल ॥ त्याआनंदाचामहापुरु
 ॥ शिष्यसरितेचीयेइलथे ॥ तेएंचिद्रंगसाक ॥ शि

वा

षसत्वरुटाकील ॥५६॥ रा ॥ त्रिंसारश्रवस्था ॥ जोलागला
 भक्तिपंथा ॥ तोचिश्रधिका ॥ गवता ॥ परमार्थग्राहकु ॥
 ५७ ॥ ज्याचेपोटीसंसाराचीरि ॥ तोकथाऐकतांचिउचिता
 ॥ चिंतीज्याचाश्रथा ॥ तोस ॥ थातेथेअसे ॥५८॥ चितजव
 मी ॥ सुवित ॥ तवनकलेश्र ॥ गवत ॥ गुरुवानुनिभागवता
 र्थ ॥ नके ॥ पत्रप्राप्तास ॥ ५९ ॥ ॥ सारापासुनिविरक्त ॥
 गुरुचर ॥ अतिअनुक्त ॥ ॥ सीचिफावलापरमार्थ ॥ फ
 भागवततयासी ॥ ६० ॥ दिर ॥ तांक ॥ स्नाचेश्रीमुख ॥ उदवा
 निवनवेसमाधिसुख ॥ अश्रव ॥ चिश्रधाश्रधिका ॥

श्रुतदीदेरवश्रनिवार... नो... प्रतिपाद्यश्रीचि
 न्न... त्यासं कलाचेगु... पुढे तपुढती लो
 आवाश्रवण... करीष्ट... विद्येविद्येचा
 निराश्रु... श्रीकलम... पुढीलश्रध्यावोश्र
 रसु... श्रोताश्रवदा... तोकलमउ
 वादु... पुढेकथेचाश्रुतिविनोदु... यकाजनार्दनी
 बोधु... परमानंद... श्लोकः ॥३॥
 वंस... ८०९ ८००... मरुपुराणे एकाद
 शकथ... कलमउ... एकाकारटीकायादशमा... ध्यायः १